

மரபு

MARAPU

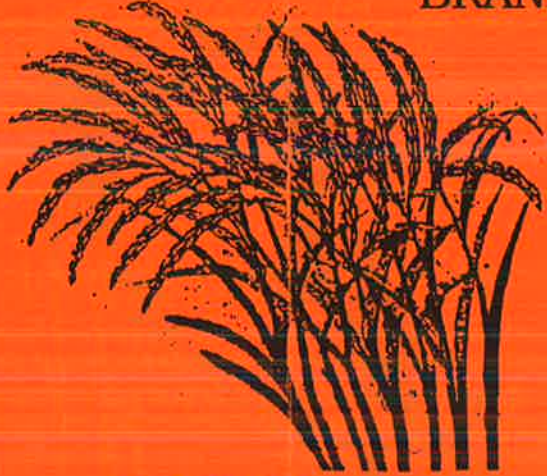
12

ஆடி - ஆவணி 1992

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

**HINDUSTAN IMPORTS
INTRODUCING
EXTRA SUPER QUALITY
JASMINE FRAGRANT RICE**

**GOLDEN GRAIN
BRAND**

GRADE: AAAA

**NOW AVAILABLE IN
5 KG, 10 KG & 25 KG PACK**

**HINDUSTAN IMPORTS
48 - 50 DINGLEY AVENUE,
DANDENONG 3175
PHONE : (03) 794 6640**

சந்தா விபரம் :

அவுஸ்திரேலியா - \$12.00 நியூசிலாந்து - \$20.00
இலங்கை, இந்தியா - \$10.00 (தபாற்செவவு மட்டும்) ஏனைய நாடுகள் - \$30.00
வருடத்துக்கு ஆறு இதழ்கள்.

Please make your Cheque/Postal Order payable to 'Abiramie Publications'.

Abiramie Publications, P. O. Box 232, Wantirna South, Victoria 3152, Australia.

உள்ளே...

பாபர் சலூன்

மாலை நித்தியானந்தன் 9

தியாகம்

முருகையன் 15

மெல்பன் காற்று

வாயுபகவான் 17

சிறுவர்களுக்காக...

20

ஆத்ம கொலைகள்

தமயந்தி 27

'மகாவம்ச...'

எஸ். பொ. 33

அட்டைப் படம்
அருந்ததி சபாநாதன்

ஆசிரியர்
விமல் அரவிந்தன்

வாசகர்களிடமிருந்து தரமான ஆக்கங்களை மாபு வரவேற்கிறது. அத்துடன் உங்கள் மனதில் எழும் எண்ணங்களை ஏனைய வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுவதற்கு 'ஆசிரியருக்குக் கடிதங்கள்' என்ற பகுதியையும் பயன்படுத்தலாம். எழுதுவன யாவும் சுருக்கமாக அமைதல் விரும்பத்தக்கது.

❖ ❖ ❖

படைப்புக்களில் வரும் கருத்துக்கள்
படைப்பாளிகளுக்கே சொந்தம். கருத்துச்
சுதந்திரத்தை கௌரவிக்கும் வகையில், 'மாபு'விற்கு
உடன்பாடற்ற கருத்துக்களும் அதில் வரும்.

விலை \$2.00

Marapu is printed at LA-SHA Prints, 3 Viola Court, Mill Park
Victoria 3082, Australia.

ஈரய்ய

சுவடி 2

ஏடு 6

வெளிநாட்டுத் தமிழரின் சிந்தனைக்கு!

மற்றவரின் கருத்துக்கு மதிப்பளிக்கும் செயல் ஒரு நல்ல விஷயம். ஆரோக்கியமான சமுதாயத்திற்கு இது அவசியமானதும் ஆகும். தெரிவிக்கப்படும் கருத்து எப்பொழுதும் நமக்கு உடன்பட்டதாக இருக்கத்தேவையில்லை. ஆனால் கருத்துத் தெரிவிப்பவரின் உரிமையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலவேளைகளில் இது ஒரு இலேசான காரியமாக இருப்பதில்லை; குறிப்பாக ஈழத்தமிழருக்கு. தாயகத்தில் நாம் வாழ்ந்த சூழல் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையின்மை, உண்மையை ஐரவணிக்க முடியாமை, தமது கருத்துக்களை மாற்ற நேரிடுதல் தோல்வியென எண்ணுதல் போன்றவையெல்லாம் இதற்கு காரணங்களாகலாம்.

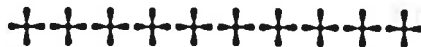
திசையறியாது விடியலுக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் இனம், குறுகிய வட்டங்களுக்குள் தொடர்ந்தும் தன்னை அடக்கிக்கொண்டிருக்க முடியாது. மாயைகளிலிருந்து விடுபட வேண்டும். விமர்சனம், சுயவிமர்சனம், கலந்துரையாடல், பலவித மாற்றுக் கருத்துக்களையும் பரிசீலித்தல் போன்றவை நமக்குப் பழக்கமாக வேண்டும்.

வெளிநாடுகளில் உள்ள தமிழர்களின் வரலாறு கவலைக்குரியது. தம்மைச் சுற்றித் தாமே வட்டங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றிலிருந்து வெளிவர முடியாமலும், வெளியிலுள்ளவர்கள் உள்ளே போக முடியாமலும் ஒரு சங்கடத்துக்குள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

பல வருடங்களாகத் தொடரும் ஈழத் தமிழர் போராட்டம் நமக்குப் பல பாடங்களைப் புகட்டியுள்ளது. உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகளாலும், சிங்கள இனத் துவேசங்களினாலும் இப்போராட்டம் புத்துணர்ச்சியும் ஜீவனும் பெற்ற காலம் மாறிவிட்டது. உணர்ச்சியால் மட்டும் ஒரு போராட்டம் நிலைப்பதில்லை. அறிவுநீர்வமாகவும் சிந்திக்க வேண்டியதும், விவாதிக்க வேண்டியதும் தவிர்க்க முடியாத தேவை.

இந்த நிலையில் தமிழின விடுதலையிலும், போராட்டத்திலும் அக்கறையுள்ள சகலரது பங்களிப்பும் தேவை. தனிப்பட்டவர்களோ, குழுக்களோ, அந்தஸ்தோ, சுயகௌரவமோ இங்கு முக்கியமல்ல.

இழப்பதற்கு ஏதுமின்றித் தவிக்கும் ஈழத் தமிழரின்பால் செலுத்தப்பட வேண்டிய கவனமே முக்கியம்.

பிறப்பின் நோக்கு

இயல்பை விட்டு இயற்கையை விட்டு
இடம் மாறிய தனிமை
வாட்டும்.

இயந்திரமான வாழ்க்கையில் எப்போ
அருமையாக கிடைக்கும்
நேரம்.

நேரமின்மையும் தனிமையும் இங்கே
நேசமாகிடும் விந்தை
நேரும்.

பேச மறுக்கும் மனிதர்களிடையே
ஓயாது ரி.வி வீடியோ
பேசும்.

வாரம் மாதம் வருஷங்கள் எல்லாம்
வலு வீச்சாய்
தேயும்.

நோயும் நொடியும் வென்று
வாழ்ந்து களைத்து
மடிய

இந்த பிறப்பின் நோக்கு என
எதைக் குறிப்பர்
மேலே?

மோட்கேஜ் தவணை வீடும்
மோட்டார் காரும் தான்
வேறென்ன?

— அசன்.

சரிசுகர்

சரிசுகர் சமாளமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே - பாரதி

இதழ் 17 ஜூன் / ஜூலை 1992 விலை - 5/-

தெரிவுக்குழு ஒரு பம்மாத்து;

அரசு

முழுத் தமிழ் மக்களையும்

முட்டாள்களாக்குகின்றது

- குமார்

நாங்கள் தனிநாடு கேட்டபோது அது நியாயம் அற்றது. இணைப்புக் கேட்கிறபோது அதுவும் நியாயம் அற்றது. இப்படியே சீமேகியேயல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு வந்து கிராம சபை கேட்கிற போது அதுவும் நியாயமற்றது எனச் சொல்லி எங்களுக்கு உதைப்பதற்கு தயாராவார்கள்.

எனவே இந்த நான்கு அம்சத் திட்டம்தான் எமது குறைந்த பட்ச கோரிக்கை. இ.தொ.கா. வும் இதில் சேர்ந்து கொண்டது எமக்கொரு பெரிய பலம். இதனையே நாம் தெரிவுக்குழு முன் வைத்துள்ளோம். எனினும் தெரிவுக் குழுவிலும் கூட ஒன்றும் நடைபெறாது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். தெரிவுக் குழு ஒரு பம்மாத்து. அது முழுத் தமிழினத்தினையும் முட்டாளாக்கிறது என்கிறார் அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர் குமார் பொன்னம்பலம். இவரது பேட்டி முழுமையாக பக்கம் 7 இல் தரப்படுகிறது.

யாழ் குடர் சுற்றிவளைப்பு

முடிந்தால்

யாழ் குடர் குடம் கைப்பற்றல்
கடன முத்திரும் தும் 28 நிமிஷம்
ஒப்புகைப் பவகையம் - 2 இரண்டாம்

இனங்களுக்கிடையே நீதிக்கும் சமத்துவத்துக்குமான இயக்கத்தின் (MIRJE) சார்பில் கொழும்பிலிருந்து வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகை 'சரிசுகர்' ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகிவிட்டன. இப்பத்திரிகை சமகால சுதேச, சர்வதேச அரசியல் செய்திகளையும், விமரிசனங்களையும் முதன்மைப்படுத்துவதுடன் கலை இலக்கிய விடயங்களையும் தாங்கி வெளிவருகிறது.

ஒரு விமரிசகர் குறிப்பிட்டது போல விமரிசனத்தால் வழிநடத்துதல் எனும் கண்ணோட்டம் சமூக வலிமை குன்றி நிற்கும் காலகட்டம் இது. எனவேதான் இக்காலகட்டத்தில் அரசின் இனவாதத்தை எதிர்த்தும், தமிழர்களின் நியாயமான உரிமைகளை வலியுறுத்தியும், விடுதலை இயக்கங்களை ஆக்கபூர்வமாக விமரிசித்தும் கருத்து வெளியிடும்

கடந்
வாந்
எந்
மை
பப்
பப்
குடி
இப்
புரு

வர
இன
கட
கட
தி
யல்
கால்
கிட
றும்த்

துரதி
கொ
தமிழ்
மான்
முடி
விடும்
தொட

இரு

கே

கிர

கோ

கிட

கிட

கிட

கிட

கிட

இப்பத்திரிகையின் தேவையை ஒரு வரலாற்றுத் தேவையாகவே கருத வேண்டியுள்ளது. இவ்வகையில் தொடர்ந்து சரிநிகரை வாசிப்பவர்கள் திறந்த மனத்துடன், ஆரோக்கியமான கருத்துக்களை முன்வைக்கும் விவாத மேடையாக அதை இனங்காண்பர்.

சரிநிகரின் சகோதரப் பத்திரிகையான 'யுக்திய' சிங்கள மொழியில் வெளியாவதுடன் லட்சக்கணக்கான பிரதிகள் விற்பனையாகின்றது. அரசிற்கெதிராகத் துணிந்து கண்டனங்களை எழுதுவதுடன், பெருமளவு சிங்கள மக்களாலேயே விரும்பிப் படிக்கப்படும் ஒரு பத்திரிகை என்ற வகையில் 'யுக்திய' குறிப்பிடத்தக்களவு சாதனை புரிந்துள்ளது. அண்மையில் கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சுதந்திரப் பத்திரிகை இயக்கத்தில் பங்குபற்றி, இனவாதத்தைத் தூண்டும் சிங்கள, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளைக் கண்டிக்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதுடன், தொடர்ந்து அரசு பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்தும், தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஆதரித்தும் எழுதும் பணியில் சரிநிகரும், யுக்தியவும் சரிநிகராகவே செயற்படுகின்றன.

எமது போராட்ட வரலாற்றையும், வெவ்வேறு நாடுகளில் நிகழ்ந்த, நிகழும் விடுதலைப் போராட்டங்களையும் பற்றி வெளியாகும் ஆய்வு ரீதியான கட்டுரைகள் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் நோக்கப்பட வேண்டியவை.

திகையில் வெளியான செவ்வியின் கவிதை ஒன்று கீழே :

இராமனே இராவணனாய்

நான் மிகவும் பலவீனப்பட்டுப் போயுள்ளேன்.
என்னை யாரும் கேள்வி கேட்டுத்
தொந்தரவு செய்யாதீர்கள்
நூலிழையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது எனது இதயம்

எந்த நேரமும்
விழுந்து வெடித்து விடக் கூடும்.

அசோகவனங்கள் அழிந்து போய் விடவில்லை
இந்த வீடே
எனக்கான அசோகவனமாயுள்ளது
ஆனால்
சிறைப்பிடித்தது இராவணனல்ல, இராமனே தான்.

இராமனே இராவணனாய்
தனது அரசிருக்கையின் முதுகுப் புறமாய்
முகமூடிகளை மாற்றிக் கொண்டதை
யார்க்க நேர்ந்த கணங்கள் ...
இதயம் ஒரு முறை அதிர்ந்து நின்றது.

இந்தச் சீதையைச் சிறை மீள் வருவது யார் ?

அசோக வனங்கள் அழியாது
இன்னும்
எத்தனை காலத்திற்கு ?

ம் .
யா
முக.
நியுப்

யக்கம்
ர முன்

மாள
ண்டும்
ரிகை
கைக்

ிகை

(செல்வந்தி தியாகராசர்)

சரிநிகர் ஜூன் / ஜூலை 1992

தமிழர்...

கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கு உயிரை விவை கேட்கும் இக்காலத்தில் கொழும்பிலிருந்து, பொருளாதார நெருக்கடி, அச்சிடும் சிரமங்களுக்கும் மற்றும் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை நசுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் முகம் கொடுத்து வெளியாகும் இப்பத்திரிகை, வெளிநாட்டில் வாழும் தமிழர்களுக்குப் பக்கசார்பற்ற செய்திகளை அறிய வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்துகிறது.

இப்பத்திரிகையின் ஒரு வருட சந்தா US\$15. MIRJE எனும் பெயருக்கு காசோலையை எடுத்து பின்வரும் முகவரிக்கு அனுப்புவதன் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Editor,
Sari Nihar,
6 Aloe Avenue,
Colombo 3, Sri Lanka.

அல்வது அவுஸ்திரேலியாவில் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :

C. S. Yoganathan,
1/5 King Street,
Dandenong, Vic 3175.
Phone: (03) 706 9326

உயாக்கள்.

பரியோவான் பழைய மாணவர் சங்கம்
விக்டோரியா கிளையினரின்

வீணை - பரதம் - இன்னிசை
இணைந்த

"நாத இன்பம்"

திரு. ராம்நாத் ஐயர் - வீணை
செல்வி. தர்சினி விக்கிராஜா - பரதம்
சுவரலயா குழு - மெல்லிசை

இடம் : துளாவடிங் கலா நிலையம்
திகதி : 26 புரட்டாதி மாலை 6 மணி
அன்பளிப்பு \$12.00
தொடர்புகளுக்கு

842 6896

576 9416

562 2854

ST. JOHN'S O.B.A
VICTORIA BRANCH

ST. JOHN'S O.B.A
VICTORIA BRANCH

சந்திரசேகரத்தின் வெளிநாட்டு அனுபவங்களின் தொடரில் நான்காவது கதையை இவ்விதழில் வாசகர்களுக்குத் தருகிறோம்.

- ஆசிரியர்

- மாவை நித்தியானந்தன்

வெளிநாட்டுச் சலூனில் முதன் முதலாகத் தலைமயிர் வெட்டிக் கொண்டு வெளியே வந்த சந்திரசேகரம் ஒரு நீண்ட பெருமுச்சு விட்டான்.

“தலை மயிர் வெட்டுவிக்கிறதிலையே இவ்வளவு சிக்கல்” என அலுத்துக் கொண்டான்.

உணரிலென்றால் சலூன் அவனுக்கு ஒரு இனிமையான பொழுதுபோக்குச் சாதனம். வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே கதிரமலையின் சலூன். பத்திரிகைகள் படிக்கும் வாசிகசாலையாகவும் அது தொழிற்பட்டது. பத்திரிகை படித்து முடித்தபின், பத்திரிகையில் வராத உள்ளூர்ப் புதினங்களும் அவசப்படும். தலைமயிர் வெட்டிக் காத்திருப்பவர்களுடன் அரசியல் விவகாரங்களை விவாதித்ததன் மூலம் சந்திரசேகரத்தின் அரசியல் அறிவு கணிசமான அளவு வளர்ச்சியடைந்ததும் உண்மை.

வெளிநாட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்ததால் அவன் இழுந்துபோன சந்தோஷங்களில் கதிரமலையின் சலூனும் முக்கியமான ஒன்று.

*

வெளிநாட்டுக்கு வந்த பின்னர் சந்திரசேகரம் செய்த விலை ஆராய்ச்சிகளின் போது, தலைமயிர் வெட்ட உணரை விட இங்கே நாற்பத்தி மூன்று மடங்கு கூடுதலான செலவு என்று கண்டுபிடித்தான்.

உடனேயே போய் ஒரு கத்திரிக்கோலும், தேடிப்பிடித்து ஒரு பல்லுக் கத்திரிக்கோலும் வாங்கி வந்தான். மனைவி அவன் மீது தலைமயிர் வெட்டிப் பழகலானாள். வெட்டி ஒரு கிழமை முடியும் வரை தலைமயிரைப் படிய வைப்பதென்பதோ பகீரதப் பிரயத்தனமாயிருக்கும். பிறகு படிப்படியாகச் சரியாகிவிடும். இதை விட, இந்தக் கடமையைச் செய்ய மனைவி பெரும் 'நடப்படிப்புது' அவனுக்குத் துப்பரவாகப் பிடிக்கவில்லை. அவளைப் 'பிளீஸ்' பண்ணித்தான் அவ்வப்போது இதைச் செய்விக்க வேண்டியிருந்தது. இதனால், மயிர் வளர்ந்து கழுத்தையும் காதுகளையும் மூடத் தொடங்கிய பிறகுதான் அதை வெட்டுவது பற்றி யோசிக்கப்படும்.

பத்துப் பதினைந்து இன்ரவியூக்களுக்குப் போயும் ஒன்றும் சரிவராமற் போன பிறகு நடந்த ஆராய்ச்சியின்போது, "ஒழுங்காகத் தலைமயிர் வெட்டாததால்தான் உளக்கு வேலை தாறாங்களில்லை" என்றுவிந்த ஐதூரில் கடந்த பத்து வருடங்களாக வாழ்ந்துவரும் மணியண்ணர் சொல்லிவிட்டுப் போனார்.

அடுத்த நாள் சனிக்கிழமை. முற்பகல் பதினொரு மணிபோல் பாபர் சலூனைத் தேடிச் சந்திரசேகரம் நடக்கலானான்.

'ஷொப்பிங் சென்ரர்' வட்டாரத்தில் ஐந்து சலூன்களுக்கு மேல் இருந்தன. போகும் போதும் வரும் போதும் கண்ணாடிச் சுவர்களுக்கூடாக மேலோட்டமாகத்தான் அவற்றை இதுவரையில் அவன் நோட்டம் விட்டிருக்கிறான். அவற்றின் தோற்றம் அவனுக்கு ஒருநாளும் பிடித்ததில்லை. சிலவற்றுக்கு 'ஸ்ரூடியோ' என்றும் பெயர் வைத்திருந்தது சிரிப்பாகவும் இருந்தது. ஊரிலே படமெடுக்கும் இடம்தான் 'ஸ்ரூடியோ'.

எதிர்ப்பட்ட முதலாவது சலூனுக்குள் கண்களைக் கூர்மையாகச் செலுத்திக்கொண்டு ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றப் பக்கத்துக்கு நடந்தான் சந்திரசேகரம். நின்று நோட்டம் விட்டால், மற்றவர்கள் கவனித்து விடுவார்கள் என்றும் பயம். "ரேடியோக் கடையெண்டாலும் நின்று பாக்கலாம்."

ஊர்ச் சலூனைப் போலல்லாது, இங்கே எல்லாம் பளபளப்பாக - மினுமினுப்பாக இருந்தன. உள்ளே எல்லோரும் பெண்கள். ஒரு ஆணாவது கண்ணுக்குத் தட்டுப்படவில்லை.

"ஒரு பெட்டையிட்டைப் போய் மயிர் வெட்டக் கேக்கிறதே?" அவனால் இதை நினைத்தும் பார்க்க முடியவில்லை. அத்துடன் கறுப்பர்களுக்குத் தலைமயிர் வெட்டச் சம்மதிப்பார்களோ என்ற

சந்தேகமும் வந்து வெருட்டியது. கூடப் பிறந்த கூச்சமும் பதட்டமும் சந்திரசேகரத்தை ஆட்கொண்டன.

தான் நின்ற பக்கத்திலிருந்து மற்றப் பக்கத்துக்கு நடந்து உள்ளே நடப்பவற்றை மீண்டும் நோட்டம் விட்டான். இப்படியே ஐந்தாறு தடவைகள் குறுக்கும் மறுக்குமாக நடந்தும் உள்ளே போக முடியவில்லை.

எல்லோரும் வெள்ளையர்கள். எல்லோரும் பெண்கள். நின்று கொஞ்ச நேரம் யோசித்தான். பெண்கள் சலூனோ என்ற சந்தேகத்தில் 'போட்'டைப் பார்த்தபோது Ladies & Gents என்றுதான் இருந்தது.

இந்த சலூனுக்குள் பிரவேசிப்பதை நிரைக்கவே இருதயம் நின்றுவிடொம் போலிருந்தது. எதற்கும் அடுத்ததுக்குப் போவதென்று தீர்மானித்தான்.

இப்படியே நான்கு சலூன்கள் பரிசோதனை செய்து முடிந்தபோது நேரம் பன்னிரண்டு மணியையும் கடந்திருந்தது. எல்லாம் ஒரே ரகம் தான்.

'பிள்ளையாரே' என்றபடி ஐந்தாவதுக்கு நடந்தான். அவனால் தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை, உள்ளே ஒரு கறுப்பனைக் கண்டபோது. யோசிக்க இடமில்லை. கண்களை மூடிக்கொண்டு துழைந்தான். கறுப்பனுக்கு அருகே ஒரு ஆசனத்தில் அமர்ந்து மற்றவர்களைப் போல் அவனும் காத்திருந்தான்.

சிகையலங்காரம் செய்துகொண்டிருந்த ஐவரில் ஒருவர் ஆணாக இருந்தது தனக்காகத்தான் என்று சொல்லிக் கொண்டான். "பிள்ளையார் என்னை ஒருநாளும் கைவிடார்."

ஆனால் வரிசைக் கிரமத்தின்படி மற்றக் கறுப்பனுக்கே அந்தப் 'பாக்கியம்' கிடைத்த பிறகு, தன்மீதே அவனுக்கு வெறுப்பாயிருந்தது. "அதிட்டம் கெட்டவன்."

வெளியே ஓடிப் போய்விட்டுக் கொஞ்சம் பொறுத்து வரலாமா என்று யோசித்த வேளையில், ஒருத்தி வந்து அழைத்தாள்.

" Would you like to come in? "

சந்திரசேகரம் எழுந்து கொலைக் களத்துக்குப் போகிறவன் போல அவள் பின்னால் நடந்தான். அவள் காட்டிய கதிரையில் மென்மையாக அமர்ந்து கொண்டான்.

மளம் 'திக் திக்'கென அடித்தது. முன் பின் தெரியாத ஒரு பெண் தன்னைத் தொட்டு முடிவெட்டப் போகிறாள்.... ஆங்கிலத்தில் ஏதாவது

கேட்டுவிடுவானோ என்ற பயம் வேறு. ஆங்கிலம் தெரிந்தாலும், இவர்களின் ஆங்கில உச்சரிப்புகளுக்கும் அவனுக்கும் வெகு தூரம். பத்தில் ஒன்றைக்கூட விளங்கிக்கொள்ள முடிவதில்லை.

எதையோ சொல்லிவிட்டு அவள் சிரித்தாள். விளங்காமலே அவனும் சேர்ந்து சிரித்தான். 'ஓயில்' என்ற சொல் மட்டும் தெளிவாகக் கேட்டதை வைத்து, தனது தலையில் தாராளமாகத் தேய்க்கப்பட்டிருந்த ஈழத்து நல்லெண்ணையைப் பற்றிய கதை என்பதை ஊகிக்க முடிந்தது.

மீண்டும் அவள் எதையோ கேட்டதும், சந்திரசேகரம் விளங்காமலே தலை அசைத்ததும், அவள் இன்னொரு கதிரையைக் காட்டியதும், அவன் அதிலே போய் அமர்ந்து கொண்டதும், முன்னால் இருந்த Wash basin இல் தலையை நீட்டிச் சொன்னதும் - எல்லாம் மின்னல் வேகத்தில், சில கணங்களுக்குள் நடந்து முடிந்து விட்டன.

தலையிலே அவள் தண்ணீரைப் பாய்சிய போதுதான் சந்திரசேகரத்துக்கு என்ன நடக்கிறதென்று விளங்கியது.

கதிரமலையின் சலூனில் முடி வெட்டினால், ஆட்டிறைச்சியும் ரசமும் 'அடித்து' விட்டுத்தான் முழுக்கு நடக்கும்.

அவள் 'ஊம்பு' தேய்த்து, தண்ணீரால் கழுவி, Drier பிடித்தாள். தன் தலைவிதி தனது கைகளில் இல்லையென நொந்துகொண்டு 'பிள்ளையாரே' என்றான். "இதுக்கெல்லாம் எவ்வளவு காசு எடுக்கப் போகிறாளோ."

மீண்டும் கதிரை மாறி, பழைய கதிரைக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததும் முடிவெட்டும் படலம் ஆரம்பமாயிற்று. "It's fine now, isn't it?" என்றாள்.

"How would you like it?" இந்தச் சொற்கள் போதியளவு தெளிவாகவே கேட்டன. ஆனால் என்னத்தைக் கேட்கிறாள் என்றுதான் விளங்கவில்லை.

தயக்கத்தை அவதானித்தவள், மீண்டும் கேட்டாள். "Do you want it short?" Short என்ற சொல்லைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே, அதை இறுகப் பற்றிக்கொண்டு "Yes, Yes" என்று தலையைப் பலமாக ஆட்டினான் சந்திரசேகரம். அடிக்கடி இந்தப் பக்கம் வராமல் இருக்கவும் Short தான் மருந்தென்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான்.

பிடரியைக் காட்டி எதையோ கேட்டாள். 'Sorry' சொல்லி அவளை மூன்று தடவைகள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வைத்தும், Square, round, cut என்று உதிரியாகச் சில சொற்கள் விளங்கினவே யன்றி, அர்த்தம் புரிந்தபாடில்லை. மீண்டும் கேட்க வெட்கப்பட்டு, சும்மா 'Yes'

என்றான். "இதுகளையெல்லாம் சலூனில் ஒழுங்காக முடி
வெட்டுவிக்கிற மணியண்ணர் முன்கூட்டியே சொல்லித்
தந்திருக்கலாம்தானே" என்று மணியண்ணர் மேல் ஆத்திரம்
ஆத்திரமாக வந்தது.

கொஞ்ச நேரம் அமைதியாக வேலை நடந்தது. இப்படியே
இருந்துவிட்டால் பரவாயில்லை என்று அவன் யோசித்துக்
கொண்டிருக்கையில் அவள் மீண்டும் பேசினாள். இந்த முறை அவள்
கேட்டது 'பட்'டென்று விளங்கி விட்டது. எல்லோரும் கேட்கும்
கேள்விதான். இந்த நாட்டுக்கு வந்ததிலிருந்து, ஐம்பது நூறு
தடவைகள் பதில் சொல்லிவிட்ட கேள்வி. "Sri Lankan" என்று
பதில் கூறினான்.

அடுத்த கேள்விக்கு "Six months" என்றான்.

தொடர்ந்து இலங்கையில் நடக்கும் சண்டைகளைப் பற்றிய கேள்வி
வரப்போகிறதென எதிர்பார்த்துக் கொண்டு 'மள மள'வென்று
பதில்களை மனதுக்குள் தயாரிப்பதில் சந்திரசேகரம் தன்னை
முழுமுச்சுடன் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்த வேளையில்.... அவளோ
தலைமயிரை மேலே இழுத்துக் காட்டி அதைப் பற்றி ஏதோ
வர்ணித்தது போலிருந்தது. Thick என்ற சொல்லைக் கொண்டு,
தன்னுடைய தலைமயிர் மொத்தமென்று சொல்லுகிறாள் என
அனுமானித்துக் கொண்டான்.

"Are you going out tonight?" அவள் கேட்டாள்.

அன்றிரவு immigration விஷயமாக வோயரைச் சந்திக்க
இருந்தான். எனவே தயக்கமின்றி "Yes, Yes" என்றான்.

"Lovely weather isn't it? What are You planning to do?"

"I have appointment with my lawyer"

"Is it so?" என்று கேட்டுக் கொண்டே, சிரிப்பைப் புன்சிரிப்பாக
அவள் வலிந்து அடக்கிக் கொண்டது போலிருந்தது. ஆனால் அருகே
வேறு யாரோ சற்றுப் பலமாகவே சிரித்தது அவனுக்குச் 'சுருக்'கெனத்
தைத்தது.

அவளது கேள்விகளின் அர்த்தம் திடீரென்று இப்பொழுது முழுமையாக
விளங்கிவிட்ட மாதிரி இருந்தது.

வெள்ளைக்காரப் பெண்களைப் பற்றி நண்பன் ஒருவன் சொன்ன
பாலுணர்ச்சிக் கதைகளெல்லாம் குரங்குகள் போல் மனதிலே வந்து
தாவிக்க குதித்தன.

அவர்கள் மிகவும் Sexy என்றும், Free என்றும், விருப்பங்களைப் பச்சையாகக் கதைப்பார்கள் என்றும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆடவர்களுடன் ஊர் சுற்றுவார்கள் என்றும், ஒன்றுக்கும் வெட்கப்படவே மாட்டார்கள் என்றும் அவன் கதைகதையாக வர்ணித்ததையெல்லாம் அப்படியே முழுமையாக நம்பியிருந்தான்.

தொடுத்துப் பார்த்தபோது, எல்லாம் ஐயந் திரிபற விளங்கி விட்டது போல்.... எதிர்பாராத அதிர்ச்சி. இருதயம் வேகமாக அடிக்க ஆரம்பித்தது.

“இவள் ஏன் என்னுடைய இரவுத் திட்டங்களை விசாரிக்கிறாள்? தன்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகச் சொல்லிக் கேட்டீட்டாள் என்னடால்.... இதென்ன அபத்தம். பிள்ளையாரே, என்னை ஏன் இதுக்குள்ளை கொண்டு வந்து மாட்டினி. நான் இப்பிடி என்னுடைய மனிசிக்குத் துரோகம் செய்யிற ஆளோ?”

அவள் தொடர்ந்து ஏதாவது கேட்டு விடுவாளோ என்ற நினைப்பே உடல் முழுவதிலும் குலைநடுக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. “பிள்ளையாரே பிள்ளையாரே” என்று, வாய் திரும்பத் திரும்ப மந்திர உச்சாடனம் செய்தது. ‘தம்’ பிடித்தபடி இருந்தான். மனைவி வேறு, முன்னால் வந்து வந்து போனாள். ஒரு கணம் ஓட ஒரு மணித்தியாலம் எடுத்தது.

“எப்போ முடியும்.. எப்போ முடியும்” என்று அவன் தவித்துக் கொண்டிருக்கையில்....

அவள் பிடரிக்குப் பிடித்துக் காட்டக் கண்ணாடி எடுத்தாள். கண்ட முதலே சந்திரசேகரம் திருப்தி தெரிவித்துப் பலமாகத் தலையை ஆட்டினான்.

“Is it short enough?” என்று அவள் கேட்டாள். சந்திரசேகரம் முழுச் சம்மதம் தெரிவித்துத் தலையசைத்தான்.

முன்னாலிருந்த கண்ணாடியில் பார்க்க, தலை உரித்த தேங்காயைப் போன்றிருந்தது. இப்படி மொட்டையடிக்கும் எண்ணத்துடன் அவன் வரவில்லை.

கேட்ட காசைக் கொடுத்துவிட்டு, தப்பினேன் பிழைத்தேன் என்று வெளியே ஓடினான் சந்திரசேகரம். “கதிரமலை... கதிரமலை..” என்று கதிரமலையை நினைத்து மனம் கதறி அழுதது.

தியாகம்

சிம்ஃபனி ஒக்கெஸ்ற்றா
என்பது மட்டும் தான்
அப்பா விரும்பும் சங்கீதம்.

தந்தன தரன்னா தானன தானானா
என்பது மட்டும் தான்
அம்மா விரும்பும் சங்கீதம்.

பிள்ளைகள் விருப்பமோ மெல்லிசை ஆகும்.
திரைப்பட மெட்டு, சித்திரகானம்,
அனைத்தும் அவர்களின் விருந்தாகும்மே.
இதனால்,
வானொலிப்பெட்டி வாய் மூடுவதில்லை
இராப்பகல் வேலைதான்.
மூன்று வானொலிகள் மூலைகள் தோறும்
முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பனவாகும்.
ஸற்றீறியோ செற்றும் நெக்கோட் பிளேயரும்
ற்றுவீற்றரும் ஓஃபரும்...
ஒலித்துனை பலப்பல.

2

இரவு முற்றும் சங்கீதம் கேட்பதொன்றே
எப்போதும் அப்பாவின் விருப்பமாகும்.
குரலிசைகள் மற்றவைகள் ஓய்ந்த பின்னும்
குடும்பமுற்றும் நித்திரைக்குப் போன பின்னும்
மிகத்தாழ்வாய் ஒலிக்கின்ற இசையைப் போட்டு
மெத்தையிலே சாய்ந்திருத்தல் வழக்கம் ஆகும்.
அகத்தாரும் அறியார்கள்—
என்ன நேரம்
அந்த இசை நின்றதென்ற மருமம் தன்னை.

சிம்ஃபனி ஒக்கெஸ்ற்றாவை விடவே மாட்டார்.
சிறப்பாகக் கண் விழித்துப் பொறுத்திருப்பார்.

3

சம்பவங்கள் பல பின்பு நடந்ததாலே...
தம்முடைய நடைமுறையை மாற்றிவிட்டார்.

இரவிலே என்னவோ
இனம் புரியாத
சத்தம், சந்தடி - சடார் என வெடிகள்,
அதிர்ச்சியின் தொடர்ச்சி,
அப்புறம்
இரைச்சல்!
நாய்களின் குரைப்பு-
நடு நிசி வேளையில்...
பாய்களிற் கிடக்கும் பாட்டிமார் கூட,
பனிக்குளிர் இல்லாப் பங்குனி இருட்டிலும்
இடையிராப் பொழுதில் எழும்பி, உட்கார்ந்து
வெட வெட என்று நடுங்குகிறார்கள்.
வியர்வை வெருகிட நடுங்குகிறார்கள்.

4

அம்மா, பிள்ளைகள் மாத்திரம் அல்ல,
அப்பா கூட... இப்பொழுது...
சங்கீதங்களைத் தவிர்த்துவிட்டாரே!

- முருகையன்

'நாங்கள் மனிதர்கள்'
வெளியீடு: சுவத் ஏசியன் புகல்

சிங்களவரிடையே இடது சார்புக் கட்சிகள் மட்டுமே இதுவரை தமிழர்களின் 'குறைந்த பட்சக் கோரிக்கைகளை' அக்கறையுடன் நோக்கியுள்ளன எனச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

அரசாங்கத்திடம் சரணடைந்தும், அரசாங்கத்தை அடிவருடியும் வாழ்க்கை நடத்திவரும் தமிழ்க் குழுக்கள் இந்தச் சிற்றின்ப மயக்கத்திலிருந்து இப்பொழுதாவது விடுபட வேண்டாமா? அவர்கள் இந்த நிலைக்குத் தாமே விரும்பிச் சென்றார்களா அல்லது தள்ளப்பட்டார்களா என்ற சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் பற்றிய ஆய்வை வரலாறு நியாயத்துடன் பதித்துக் கொள்ளும். ஆனால் இன்று திசையற்றுத் தத்தளித்துத் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களின் பால் இவர்களுக்கு ஒரு கடமை உண்டு. உயிர்களைக் குடித்து, உச்சி முதல் உள்ளங் கால் வரை மனித இரத்தத்தால் தோய்ந்து போயிருக்கும் இந்தப் பயங்கர அரசாங்கத்தின் மீது தீர்வை நோக்கிய அழுத்தங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டியதும், உதவி ஒத்தாசை வழங்குவதிலிருந்து தம்மை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டியதும் இவர்கள் கடமை.

ஆரம்பத்தில் இவர்களும், எல்லோரையும் போல விடுதலைப் போராட்டத்தில் தமது உயிர்களையும், சுகங்களையும் அர்ப்பணிக்கும் பிரதிக்கையோடு களத்தில் குதித்தவர்களே. இந்த உணர்வு இவர்களின் இரத்தத்தில் இன்னும் மிஞ்சியிருந்தால், இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையிலாவது தமிழ் மக்கள்பால் தமக்குள்ள கடப்பாட்டினை நிறைவேற்றுவார்களாக (இயக்கப் பகைமைகளினால் எவ்வளவுதான் நியாயமற்ற தண்டனைகளுக்கு உள்ளாக்கப் பட்டிருந்த போதும்.) 'தனக்கு மூக்குப் போனாலும் எதிரிக்குச் சகுனப் பிழை' என்ற மனப்பான்மையை விட்டு வெளியேறுவார்களாக.

✽

வரலாற்று நாவல்களிலும், நாடகங்களிலும் தமிழர்களுக்கு விருப்பம் நிறைய உண்டு. வரலாற்றுப் பின்னணியைப் படைப்பிலக்கியங்களில் கொண்டு வருவது இலகுவான வேலையல்ல. இது செம்மைக்கும், உண்மைக்கும் உரிய முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பொறுப்பாகச் செய்யப்பட வேண்டியது. ஆனால் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இவ் விஷயத்தில் பெருமளவில் தவறிவிட்டார்கள் என்ற பொதுவான ஒரு குற்றச் சாட்டு உண்டு. சாண்டில்யன், கருணாநிதி போன்றோர் இதற்கு நல்ல உதாரணம்.

வரலாற்றை மனம் போன போக்குக்குச் சொல்ல முடியாது (தமிழ் உணர்ச்சிக் கிளுகிளுப்புக்காகக் கூட). எழுத முதல் ஆழமாக ஆராய வேண்டும்; நேரம் மினைக்கெட வேண்டும். உழைக்க வேண்டும். மேலைநாடுகளில் வருடக்கணக்கான நேரத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள். அந்தந்த இடங்களுக்குப் போய் வாழ்ந்து பார்க்கிறார்கள்.

எம்மவர்களோ அறியாமையினால் எழுதுவது ஒரு புறம் போக,

இன்னொரு சாரார் மலிவான வரவேற்பைக் குறிவைத்து உண்மைகளை வேண்டுமென்றே திரித்தும் விடுகிறார்கள். இல்லாததைக்கூட 'வைத்துக் கட்டிச்' சொல்லி விடுகிறார்கள். இது அவர்களே நேசிப்பதாகச் சொல்லும் தமிழுக்கோ, தமிழர்களுக்கோ நல்லதல்ல.

கடந்த இதழில் வானொலிகள் வழங்கும் செய்திகளைப் பற்றி வந்தது. இந்த விஷயத்தில் வாசகர்களுக்கு உள்ள அக்கறையைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் மொத்தம் ஒன்பது கடிதங்கள் வாய்பகவானுக்குக் கிடைத்தன. இவற்றில் இரண்டு, வாய்பகவானின் கருத்துக்களைச் சாடுவனவாயும் ஏனையவை வரவேற்பனவாயும் இருந்தன. இவ்வளவு அக்கறையெடுத்துக் கடிதமெழுதிய எல்லோருக்கும் நன்றி.

எல்லாக் கடிதங்களையும் பிரசுரித்தல் சாத்தியமில்லை. வகைக்கொன்றாக இரண்டு கடிதங்களிலிருந்து சில பகுதிகள் கீழே பிரசுரமாகின்றன. வாசகர்கள் இதுபோல் தொடர்ந்தும் தமது அபிப்பிராயங்களை எழுத வேண்டும்.

தனது பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பாத தோன்பரி வாசியொருவரின் 'குடான' கடிதத்திலிருந்து: ".....தமிழ் ரேடியோக்களும் ஈழவிடுதலைப் போரின் அங்கங்கள்தானே. உம் போன்ற ஆட்கள் சொல்லி ரேடியோ மாறாதையா. இதுவரையில் இதை உணர்ந்திருப்பீர் என்று நம்புகிறேன். மரபின் பக்கங்கள் தான் வீண்..... உமக்கும் உம் போன்றவர்களுக்கும் விருப்பமில்லையென்றால் இனிமேல் ரேடியோவைக் கேளாமல் விடுங்கோ. தமிழுணர்ச்சி உள்ளவர்கள் மட்டும் தவறாமல் கேட்பார்கள்....."

எஸ்.கே.சிவா என்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளது: "முக்கியமான பல விஷயங்களை எழுதியுள்ளீர்கள்..... ஆங்கிலத்தில் வாசிக்கின்ற செய்தியும் தமிழில் வாசிக்கின்ற செய்தியும் இவ்வளவு வித்தியாசமாய் இருப்பது ஏனென்று விளங்கவில்லை. சிங்கள ஒலிபரப்பில் வரும் செய்திகளையும் கேட்டுவிட்டு கூட்டிப் பிரித்துச் சராசரி எடுப்பதுதான் என் வழக்கம்..... என்னைப் பொறுத்த வரையில் திங்கட் கிழமைகளில் பின்னேம் 6.15 மணிக்கு 1224 அலைவரிசையில் வேர்ணன் அபயசேகரா நடத்தும் ஆங்கிலச் செய்தி ஒலிபரப்பை ஒருநாளும் தவற விடுவதில்லை. சிங்களவரின் செய்தியைக் கேட்கிறபடியால் விஷயமறியாமல் சிலர் என்னைத் துரோகியென்றும் சொல்லுவரோ தெரியாது. வேர்ணன் அபயசேகரா யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்க அதிபராக இருந்தவர். யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு அவர் போனபோது அங்கு தமிழர் விட்ட கண்ணீர் அங்கே இருந்தோருக்குத் தெரியும். நியாயமான முறையில் வீண் அலம்பல் இல்லாமல் செய்தி நடத்துகிறார். விடுதலை வீரர்களின் வெற்றிச் செய்திகளையெல்லாம் மறைக்காமல் முதற் செய்தியாகவும் சொல்லுவதைக் கேட்டேன்....."

- வாயு பகவான்

சூடு கண்ட பூனை!

ஊரில் எங்கு பார்த்தாலும் எலிகள்! எலிகளை விரட்ட மக்கள் என்னென்னவோ உபாயங்கள் செய்து பார்த்தனர். ஒன்றும் பயன் தரவில்லை. அரசரிடம் சென்று முறையிட்டனர்.

குடிமக்கள் குறையைக் கேட்ட இராயர், "நாமும் எவ்வளவோ செய்து பார்த்து விட்டோம் ஒன்றும் பயன் தரவில்லை. எலிகளை விரட்ட ஆளுக்கொரு பூனை வளருங்கள். அந்தப் பூனை வளர்ப்புக்கு அரண்மனையிலிருந்து நாஸ்தோறும் பால் வங்கிச் செல்லுங்கள்" என்றார்.

குடிமக்கள் இதற்கு ஒப்புக்கொண்டனர். அரசரின் உத்தரவுப்படி ஆளுக்கொரு பூனைக்குட்டி தரப்பட்டது.

தென்னாவி இராமனும் அரசர் கொடுத்த பூனைக்குட்டியை வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்தான். அரண்மனையிலிருந்து பெற்றுவந்த பாலை நன்றாகக் காச்சினான். பால் நன்றாகக் காய்ந்து சூடாகியதும் அதை அப்படியே எடுத்துவந்து பூனையின் முன்னால் வைத்தான்.

பூனை ஆவலுடன் வந்து கொதிக்கும் பாலில் நாக்கை விட்டது.

அவ்வளவுதான்! சூடு தாளாமல் கத்திக் கொண்டே பூனை ஓட்டம் பிடித்தது.

அன்றிலிருந்து கொதிக்காமல் ஆறவைத்த பாலாக இருந்தால் கூட அதன் பக்கமே பூனை திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை.

இது தென்னாவி இராமன் குடும்பத்தினருக்கு மிகவும் வசதியாகப் போய்விட்டது. பால் பாத்திரத்தைத் திறந்து வைத்துவிட்டுப் போனால் கூடப் பூனை அந்தப் பாலைக் குடிப்பதில்லை. சூடுகண்ட பூனையல்லவா!

சில மாதங்கள் சென்றன. இராயர் தான் கொடுத்த பூனைகளை மக்கள் எவ்வாறு வளர்த்து வருகிறார்கள் என்று அறிய விரும்பினார். எல்லோரையும் பூனையுடன் அரண்மனைக்கு வருமாறு கூறினார்.

அனைவரும் தாங்கள் வளர்க்கும் பூனைகளுடன் அரண்மனைக்கு வந்தனர். எல்லோருடைய பூனைகளும் வேளாவேளைக்கு அரண்மனைப் பால் சாப்பிட்டுக் கொழுக்கொழுவென்று இருந்தன. ஆனால் தென்னாவி இராமனின்

புனை மட்டும் உடல் வற்றி எழும்பும் தோலுமாய்க் காட்சி அளித்தது. இதைப் பார்த்த இராயர், "இராமா, உன் புனை மட்டும் ஏன் இப்படி மெலிந்திருக்கிறது? அரண்மனையிலிருந்து வாங்கிச் செல்லும் பாலை நீ இதற்கு வைப்பதில்லையா?" என்று கேட்டார்.

"நான் என்ன சொல்வேன் அரசே! என் புனை பாலைக் கண்டாலே காத தூரம் ஓடுகிறது. அதற்கு நான் என்ன செய்வேன்?" என்றான் இராமன்.

"என்ன! பாலை வெறுக்கும் புனை கூட உலகத்தில் உண்டா?" என்று கேட்ட இராயர் ஒரு கிண்ணத்தில் பால் கொண்டு வந்து புனையின் முன்னால் வைக்கச் சொன்னார்.

இராயர் கூறியவாறே காவலன் ஒருவன் ஒரு கிண்ணத்தில் பால் கொண்டு வந்து தென்னாலி இராமனின் புனையின் முன்னால் வைத்தான்.

பாலைப் பார்த்ததுமே புனை ஓட்டம் பிடிக்க ஆரம்பித்தது.

'தென்னாலி இராமன் ஏதோ சூழ்ச்சி செய்திருக்கிறான். அதுதான் புனை பாலைக் கண்டாலே ஓடுகிறது' என்று நினைத்த இராயர், "இராமா, நீ செய்தது மிகப் பெரிய குற்றம். வாயில்லா ஜீவனைப் பட்டினி போட்டு வதைத்திருக்கிறாய். அதற்குரிய தண்டனையை நீ அனுபவித்தே ஆக வேண்டும்" என்றார்.

"அரசே! வாயுள்ள ஜீவன்களாகிய மனிதர்களுக்கே சரிவரப் பால் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலையில் வாயில்லா ஜீவனுக்காக நீங்கள் பரிந்து பேசுவது விந்தையாக இருக்கிறது" என்றான், இராமன்.

"நம் மக்களுக்குப் பால் சரிவரக் கிடைப்பதில்லையா?" என்று கேட்டார் இராயர்.

"ஆம் அரசே! எல்லாப் பால்காரர்களும் தாங்கள் கறக்கும் பாலைப் புனைகளுக்காக அரண்மையில் கொண்டு வந்து சேர்ப்பித்து விடுகிறார்கள். அப்படியிருக்க எங்களைப் போன்ற வாயுள்ள ஜீவன்களுக்கு எப்படிப் பால் கிடைக்கும்?"

இராயர் தம் தவறை உணர்ந்து குடிமக்கள் அனவருக்கும் பால் கிடைக்குமாறு செய்தார்.

நெ. சி. தெய்வசிகாமணி
தென்னாலிராமன் கதைகள்.

இலக்கியவாதிகளும் போதனாசிரியர்களும்

'மரபு' புரட்டாதி - ஐப்பசி 1991 இதழில் ஆரம்பித்த விவாதம் பின்னர் வந்த பல இதழ்களில் தொடர்ந்தது. இங்கே மேலும் சில அபிப்பிராயங்கள் வெளியாகின்றன. இடவசதி கருதி, எல்லாவற்றையும் முழுமையாகப் பிரசுரிக்க முடியவில்லை.
- ஆசிரியர் -

படைப்பு: நேர்மையின் வெளிப்பாடும் தான்!

எழுத்தாளர்களுக்கெல்லாம் ஒரு அண்ணன் போலப் பாத்திரம் ஏற்றிக் கொண்டு கடந்த 'மரபில்' சதீஸ் விளம்பிய புத்திமதி வாசகங்கள் கண்டேன். என்னே யானை பார்த்த குருடனின் கதை!

'ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மத்திமம்' என்பது பழமொழி. ஆத்திரத்தில் வாந்ததைகளை அலையவிடக் கூடாது. நல்ல சர்ச்சைகளில் 'நக்கல்' கூடாது. உணர்ச்சி கண்ணை மறைத்துவிடும். யாகாவாராயினும் நாகாக்க.

கட்டுரை கண்ணி வெடி வெடித்தது போல உள்ளது. பூபதியிலிருந்து கம்பன் வரை எவரையுமே விட்டுவைக்கவில்லை. முருகபூபதி அப்படித்தான் என்ன ஏறுக்கு மாறாகச் சொல்லிவிட்டார், இப்படிக்கொந்தளிக்க? 'மரபு' புரட்டாதி - ஐப்பசி இதழில் வந்த அவரது கட்டுரையை மீண்டும் ஒருமுறை படித்துப் பார்த்தேன். 'நான்காவது பரிமாணம்' இதழில் வந்ததையும் படித்தேன்.

'மரபு'க் கட்டுரைதான் சுருக்கமானது. சிலவேளை தப்பிப்பிராயங்களை ஏற்படுத்தக் கூடும். ஆனால் 'நான்காவது பரிமாணத்தில்' முழுமையாக வந்துள்ள கட்டுரை எந்த அறிவிலிக்கும் விளங்குமே! இதைப் படித்த பிறகும் இப்படி 'உருக் கொள்வது' எதைக் காட்டுகிறது? நேர்மையினதையா? அல்லது இது தூங்காமலே கண்களை மூடிக் கொண்டவளின் சங்கதியா? எழுத்துக்கு முதற் தேவை நேர்மை. விஷயங்களைத் திரித்தல் மகா பாவம்.

முபதியின் கட்டுரை சொல்லவந்த அடிப்படை விஷயங்கள்தான் என்ன? கலைத்துவம் வேண்டும்; பிரச்சார இலக்கியம் வேண்டாம்; இனவிடுதலைப் போராட்டம் பற்றி எழுத்தாளர்கள் தொடர்ந்து எழுதி வந்துள்ளார்கள், எழுத வேண்டும், இது கத்திமேல் நடக்கும் செயல் - பொறுப்புடன் எழுத வேண்டும், இது எழுத்தாளனின் பொறுப்பு - உரிமை, தமக்குத் தமக்குச் சாதகமாக எழுது எனக் கத்தும் போதனாசிரியர்களைத் திருத்திப்படுத்த எழுதத் தேவையில்லை என்பனவே கட்டுரை சொல்ல வந்தவை. இதிலென்ன பிழை? தலையை விட்டுவிட்டு வாலைப் பிடித்துக் கொண்டு குதிக்கலாமா? ஆளை ஆளைப் பார்க்காதீர்; ஆட்டத்தைப் பாருமையா எனச் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

எல்லாவற்றிலும் வேடிக்கையானது, கோப்பாய் சுயபுராணமாகும். கணவனை இழந்தேன், பிள்ளையை இழந்தேன், கால் கைகளை இழந்தேன் எனக் கண்ணீர் விடும் ஈழ மக்கள் மத்தியில் 'ஒரு நாள் கோப்பாய் வெளிக்கூடாகப் போனேன்' என அழுவோரும் உள்ளனரே. வெட்கம்! இவ்வளவுக்குப் பிறகும் அங்கேயே மக்களுடன் வாழ்ந்து, ஒரே இரவில் மனைவியோடும் பிள்ளைகளோடும் குண்டுக்குப் பலியாகிப் போன ஒரு எழுத்தாளனின் காற் தூசுக்குப் பெறுமா இந்த ஒப்பாரி? (அவன் நிச்சயமாக இவ்விவாதத்தில் சதீஸ் பக்கம் இருந்தவனில்லை.) இன்றும் இந்தக் கோப்பாய் வெளிக்கூடாகப் போய்வரும் ஆயிரமாயிரம் மக்களை யோசித்தாரா? அடுத்த நாளே அவுஸ்திரேலியாவுக்கு ஓடிவிட்டார். அங்கிருந்தா போராடப்போகிறார். சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் தொடர்பிருந்தால், அடுத்த ஆகாய விமானத்திலேயே போர்க்களத்துக்குப் பறந்து போக வேண்டாமா? வெளிநாட்டின் சுகானுபவத்தில் இருந்து கொண்டு இப்படி வெற்றுக் கத்தல் கத்துபவர்களைப் பற்றி அங்கே உயிரைக் கொடுத்துப் போராடும் போராளிகளும் பொதுமக்களும் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பது தெரியுமா?

அங்கே இப்பொழுது துணிச்சல் உள்ளவர்கள் தேவை. போராட மட்டுமல்ல, போர்க்களத்தின் பின்னணியில் மக்களுக்கு உதவவும்தான். வைத்திய வசதிகளும், வைத்தியர்களும் இன்றி மக்களும், போராளிகளும் தினமும் இறக்கிறார்கள். வைத்தியர்கள் அவசரம் தேவை. உணர்ச்சியின் விளிம்பில் நிற்கும் சதீஸ் போன்றோர், வைத்தியப் படிப்புகளைக் கூடிய விரைவில் முடித்துக் கொண்டு இந்த மக்களின் துயர் களையப் பறந்து செல்வார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இன்னும் உண்டு. (என்னைப் போன்றோர் வெறும் பாரம்தான்.)

போராட்டமும், தமிழர் தலைவியும், இன விடுதலையும் ஒரு சிலரின் சொந்த விட்டுச் சரக்கல்ல. எல்லோருக்கும், எல்லா எழுத்தாளர்களுக்கும் இதில் அக்கறை உண்டு. இதைப் புரிந்து கொண்டால், வீண் சர்ச்சைகளே வராது.

இலங்கை

உட்பட

உலகெங்கிலுமுள்ள

எழுத்தாளர்கள்,

பத்திரிகையாளர்கள் அனைவரும் (மிக மிகச் சிலரைத் தவிர) ஏன் சதீஸ் போன்றோரின் நிலைப்பாடுகளுக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் கொஞ்சம் நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தல் நல்லது.

— தாஸ்

எழுத்தாளனும் சமூகமும்

'மரபு' இதழொன்றில் வெளியான "இலக்கியவாதிகளும் போதனாசிரியர்களும்" எனும் கட்டுரையையும், தொடர்ந்து வந்த வாதப் பிரதிவாதங்களையும் படித்தபோது, இவ்வளவு காரசாரமாக விவாதிக்க இதில் என்ன இருக்கிறது என்றே எண்ணத் தோன்றிற்று.

தான் எதைப் பற்றி, எப்படி, எப்பொழுது, எங்கே எழுதுவது என்பதைத் தீர்மானிக்கும் முழு உரிமையும், பொறுப்பும் எழுத்தாளனுக்கு உண்டு என்பதை மறுப்போர் மிகச் சிலராகவே இருப்பர். அதேபோல், எந்தப் படைப்பையும் நியாயமாக விமர்சிக்கவும், சில சமூக விஷயங்கள் பற்றி எழுதுங்கள் என்று எழுத்தாளர்களுக்குக் கோரிக்கை விடவும் சமூகத்தில் எல்லோருக்கும் உரிமை உண்டு என்பதை மறுப்போரும் சிலரே. ஆனால் எந்த ஒரு எழுத்தாளனையும் ஒரு மூலையில் மடக்கி, இதை எழுது - இதை எழுதாதே - இல்லாவிட்டால் நொருக்கிப் போடுவென் என்று யாராவது சொன்னால் அங்கே இலக்கியம் முடிந்து விபீதம் ஆரம்பிக்கிறது. (இது உள்ளடக்குவது, நியாயத்துக்கு ஒவ்வாத அழுத்தங்களைப் பிரயோகிப்பதையுமேயாம்!)

இதற்கு மேல் இதில் விவாதத்துக்கு இடமிருப்பதாக எனக்குப் படவில்லை.

முருகபுதியின் கட்டுரையின் முற்பகுதியை மட்டுமே 'மரபு' பிரசுரித்திருந்தது. 'நான்காவது பரிமாணத்தில்' உள்ள முழுமையான கட்டுரையைப் படிக்கும்போதுதான் ஆசிரியர் என்ன சொல்ல வருகிறார் என்பதில் விளக்கம் ஏற்படுகிறது. இதுவும் விவாதங்கள் ஏற்பட ஒரு காரணமாக அமைந்திருந்தல் கூடும். கட்டுரையில், சொல்லவந்த விஷயங்களுக்கு அவசியமற்ற பல கருத்துக்களும் இடம்பெற்றமை மற்றொரு காரணமாகவாம். சிலவற்றில் எனக்கும் முரண்பாடுண்டு; எனினும் இங்கே விவரிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

— மாவை தி. நித்தியானந்தன்.

நான் கொழும்பிலிருந்து கொண்டு எழுதுபவன். உங்கள் பத்திரிகையைப் பார்க்கிறேன். மற்றும் நாடுகளிலிருந்து வரும் பல பத்திரிகைகளும் கிடைக்கின்றன. சிலவேளைகளில், வெளிநாட்டவர் எழுதும் அரசியல் எங்களுக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்துகிறது.

“இலக்கியவாதிகளும் போதனாசிரியர்களும்” கட்டுரையை இரு பத்திரிகைகளில் படித்தேன். ‘மரபில்’ வந்த விவாதத்தையும் பார்த்தேன். ஒரு உண்மையை நீங்கள் எல்லோரும் புரிந்து கொண்டால் நல்லது.

நல்ல எழுத்தாளன் சுதந்திரப் பித்தன். மொழியை, இனத்தை, நாட்டை, மனித சமுதாயத்தை நேசிப்பவன். சுதந்திரமாகத் தான் எண்ணியதை எழுத விரும்புகிறான். தமிழரின் இன விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும், சுதந்திரமாகச் சிந்திக்க விரும்புகிறான். எழுத விரும்புகிறான்.

ஆனால் அவனுக்குப் பின்னால் சில வேளைகளில் துப்பாக்கி நிற்கிறது. இதை எழுது, இதை எழுதாதே, இப்படி எழுது, இப்படி எழுதாதே என்று அது கட்டளையிடுகிறது. இதனால் பலர் இனப் பிரச்சினை பற்றி எதையுமே எழுதாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். இதுதான் ரகசியம்.

கண்களை விற்றுச் சித்திரம் வாங்கலாமா? சுதந்திரத்தைப் பறித்துவிட்டு, எழுதச் சொன்னால் எழுத்தாளனால் முடியாது. தான் சத்தியமென நம்பினதையேயன்றி வேறு எழுதான் - போலிகள் விதிவிலக்கு.

எஸ். கே., கிருவப்பனை, இலங்கை.

கடல் கடந்தும் மாறாத மாண்புகள்

- ஆரூரன்

கடந்த சில ‘மரபு’ இதழ்களைத் தொடர்ந்து படித்தவர்கள் இலக்கியச் சர்ச்சைகளையும், படைப்பாளிகளின் பலங்களையும் பலவீனங்களையும் தாங்கிய கட்டுரைகளையும் தவற விட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

விமர்சனம், இலக்கியத்தை அல்லது படைப்பைப் பாங்கான வழியில் நெறிப்படுத்த உதவுவது என்பதில் மறு அபிப்பிராயம் இருக்க முடியாது. ஆனால் கடல்சூழ்ந்த கண்டம் என்றும் புலம் பெயர்ந்தவர்களின் இலக்கியம் என்றும் மார்தட்டிக் கொள்ளும் நம்மிடையே இலக்கியம் பிறந்துள்ளதா? அல்லது வளர்ந்துள்ளதா? என்ற முக்கிய அம்சத்தை நாம் மறந்து போகிறோம் என்பது மட்டும் உண்மை.

விண்ணா வாதங்களும், தனிப்பட்ட சர்ச்சைகளும் பிறக்காத குழந்தைக்கு கருச்சிதைவு செய்வதற்கு ஒப்பானது.

படைப்பாளிகளோ பிறக்காத குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டி, பரம்பரைப் பெருமை சேர்த்துக் கொள்ளப் பிரயத்தனப்படுகிறார்கள். இப்படித்தான் எழுதுவேன் என்று ஒரு சாரார், இப்படித்தான் எழுதவேண்டும் என்று இன்னொரு சாரார், இப்படியும் எழுதலாமே என்று இன்னொரு சாரார். இப்படி இவர்கள் சார்புவாதங்களே இங்குவாயும் இலக்கியச் சூழல் என்று மற்றவர்களால் கணிக்கப்படக் கூடிய ஆபத்து நமது இலக்கியப் போக்குக்கு ஏற்படுமே என்ற நியாயபூர்வமான ஆதங்கம் ஏன் இன்னும் நமக்குள் எழவில்லை?....

இலக்கியம் தானாக வளரும்; நல்லதென்றால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் அல்லது தள்ளப்பட்டுவிடும். எழுதுபவன் எழுதுவதோடு நிறுத்தினால் சமூகம் தானாகத் தரப்படுத்திப் பிரித்துக் கொள்ளும். இங்கே யாரும் யாருடைய நிழலிலும் இலக்கிய முத்திரை குத்திக் கொள்ள வரவில்லை. அவரவர் குடிபெயர பல காரணங்கள் உண்டு. வந்தவர்கள் இலக்கியமும் படைக்கலாமே என்ற நல்ல எண்ணத்தில் எழுதப் புகுவது வரவேற்க வேண்டியது.

எழுத்தாளன் என்பவன் சமூகத்தில் ஒரு சிறு புள்ளி. அவன் தான் வாழும் சமூகத்தை, அதில் யிளிரும் நல்லதை அல்லது தீயதை நயம்பட நல்ல வடிவத்தில் படைத்து அந்தச் சமூகத்திடமே சமர்ப்பிக்கக் கூடிய தீரம் மிக்கவனாக இருக்க வேண்டும்.

ஒரு வட்டத்துக்காக எழுதி அந்த வட்டத்தால் பாராட்டப்பட்ட பழமையை மறந்து, முழுமையான சமூகத்துள் இறங்கிப்பார்க்க முயற்சிப்பது நல்லது. இந்த வட்டம் எங்கள் தமிழினத்தின் சாபக்கேடு. வட்டங்கள், கட்சிப் பிளவுகள், மாகாண, மாவட்டப் பிரிவுகள் என்பன எம்மை நன்றாகவே பிளவுபடுத்தியுள்ளன. மட்டக்களப்பான், யாழ்ப்பாணத்தான், தமிழன் கதை, முஸ்லீம்கதை, சிவப்புக் கட்சிக்கதை, பச்சைக் கட்சிக்கதை... இப்படியெல்லாம் கொடிபிடித்துப் பழகியவர்கள் நாங்கள்.

இலங்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் குடிபெயர்ந்த பலர் வாழும் கண்டம் இது. அவர்களுக்குள்ளே பல்வேறு காயங்கள் ஆறாது ரணமாக இன்னமும் காய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒருவன் பட்ட அவதி இன்னொருவன் பட்டதில்லை. ஒருவன் இனங்கண்ட உண்மையை மற்றவன் இன்னமும் இனங்காணாத சூழல். இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்ததே நமது வாசகர் கூட்டம். ஆகவே இவர்கள் எதிர்பார்ப்புக்கு ஒன்று அல்லது அந்த எதிர்பார்ப்பை பிரதிபலிக்காத ஒன்று கேள்வியாக மாறக்கூடும். இந்தக் கேள்வி எழுந்தால் அது நியாயமானது அல்ல என்று விவாதிக்கப் புறப்படுவது அறியாமை! காரணம், சமூகத்தின் ஒரு பகுதி இந்த எழுத்தாளனால் அறியப்படவில்லை என்பது பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுவிடுகிறது.

ஆக மொத்தம், படைக்கப்படும் படைப்பு படைப்பாளிக்காக அல்ல, வாசகனுக்காகவே! எனவே வாசகனே ரீதிபதி. இதை ஒப்புக்கொள்ளாத போது பேனாவை முகட்டில் சொருகிவிட்டு காகிதத்தை விரித்துப் படுத்துக் கொள்வது உசிதமானது.

ஆத்ம

கொலைகள்

இரவாகியும் இருளாத பகல். இரவு எட்டு மணிக்கு மேலாகிவிட்டது. பூமிக்கு வெய்யில் வாரி இறைத்தபடி அடிவானிற் புதைய அடம்பிடித்துக் கொண்டிருந்த சூரியன்.

காலை எட்டு மணிக்கு வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போனவன், இப்போதுதான் வீடு திரும்பியிருந்தான். கருணாகரன் என்னைக் கொம்பனி ஒன்றில் வேலை செய்கிறான் (விலாசமாகச் சொன்னால் இப்படித்தான் சொல்ல முடியும்) என்னைக் கொம்பனியில் என்ன வேலையென்றால்..? வேறென்ன...? கழுவும் வேலைதான். அது முடித்து வங்கியொன்றில், காசாளராயில்லை, கழுவுபவராய்தான். இரண்டு வேலையும் முடித்து வீட்டிற்கு வந்து சேர இரவாகி விடும். சூரியனும் சில விடுமுறை நாட்களும் தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில் இது வழமை.

தபாற்பெட்டியைத் திறந்ததும் நீல

தமயந்தி

உறைக் கடிதமொன்று அவன் கையில் பவ்வியமாக சாய்ந்து கொண்டது. அத்தோடு சில விளம்பரக் குப்பைகளும். விளம்பரங்கள் குப்பைத் தொட்டியிற் சேர நீல உறைக் கடிதம் மட்டும் அவனது கையில் ஊரிலிருந்து தவமணி அக்காவின் கோணல் மாணலான குண்டு குண்டான எழுத்தில் முகவரி அழுத்தது. எழுத்து மட்டுமல்ல, அதற்குள் அடங்கியிருக்கும் விடயமும் 'குண்டு' போலத்தான் இருக்கும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். முன்பெல்லாம் வீட்டிலிருந்து கடிதம்

வந்தால் உடனே படித்து விடுவான். இப்போ இலங்கை முத்திரை ஒட்டப்பட்ட பா லு றை க ளை க ண்ட ர லே க ரு ணா க ர னு க் கு ஒரு வி த வெ று ப் பு த் தோன்றும்.

குளித்து முடித்து, எதையாவது சாப்பிட்டு விட்டு கடிதத்தை ஆறுதலாகப் படிக்கலாம் என எண்ணியவனாய் கடிதத்தை மேசை மீது போட்டு விட்டுக் குளியலறைக்குள் நுழைந்து கொண்டான்.

கருணாகரன் நோர்வே மண்ணில் வந்து விழுந்து பத்து வருடங்கள் ஓடியே விட்டன. முப்பத்தி ஒன்பது வயது முடிந்து, வரும் வசந்த காலத்தோடு நாற்பது வயதையும் தொடர் போகிறான்.

கருணா நோர்வே வரும்போது இளமை குலையாத, அழகிய ஆண் மகனாய்த்தான் வந்தான். இந்தப் பத்து வருட இடைவெளியில் உச்சந்தலையில் வட்டமாய் முடி உதிர்ந்து சொட்டையாகி கன்னங்கள் ஒட்டி எலும்புகள் துருத்தி நிற்க ஒரகிழத்தன்மை அவனைப் படர்ந்திருந்தது.

அப்பர் கதிரவேலரும், அம்மா சிவபாக்கியம் அடுக்கடுக்காய் தவமணி, சிவமணி, நாகமணி, ஜோதீஸ்வரி என்று நான்கு பெண்களையும் பெற்றுப் போட்ட பின் கருணாகரனைப் பூமிக்கு கொண்டு வந்துவிட்டு புத்திரப் பெருக்கத்தையே நிறுத்திக் கொண்டு விட்டனர். எல்லோருக்கும் முத்தவளான தவமணி அக்காவுக்கு கல்யாணம் நடந்து முடிந்த மறுவாரமே கருணாகரன் நோர்வேக்கு வந்து விட்டான்.

அவன் இங்கு வந்த அடுத்தடுத்த வருடங்களிலேயே ஒவ்வொருவராய் சகோதரிகள் கல்யாணம் முடித்து விட்டனர். கதிரவேலர் அங்க இங்கு என்று

பல இடங்களில் கடன் வாங்கி (வெளிநாட்டில் மகன் உளைத்து அனுப்புவான் என்று கூறித்தான்) பகட்டாகவும், மேலே மிதந்து விட்டோம்; கௌரவத்தை காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடும், மாப்பிள்ளை வீட்டார் கேட்டதற்கு மேலாக சீதனம் கொடுத்து எல்லோரது கலியாணத்தையும் முடித்து விட்டார். இப்போ பலிக்கடாவாக கருணாகரன். சகோதரிகளுக்கு சீதனம் கொடுக்கவும், ஆடம்பரமாய் கொண்டாடப்பட்ட கல்யாணச்

செலவுக்காகவும் அப்பர் கதிரவேலர் பல இடங்களில் மாறிய கடனைத் தீர்ப்பதற்காகவும் அவனது வாழ்க்கையின் முக்கிய காலங்கள் கருகிவிட்டன.

ஆனாலும் கடன் பூராவும் தீர்ந்த பாடாயில்லை. இன்னும்பல லட்சங்களும், லட்சங்களின் வட்டிகளும் அவனைப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தன.

இவை தவிர நான்கு சகோதரிகளும் அடிக்கடி கடிதமெழுதி நச்சரித்தபடி தத்தமது கணவன்மாரை வெளிநாட்டிற்குக் கூப்பிடும் படையும், அப்பப்போ தமக்குத் தேவைப்படும் சில (ஆட்டம் பர) தேவைகளுக்காக பணம் அனுப்பும் படையும் ஒருவர் மாறி ஒருவர் எழுதிக் கொண்டே இருப்பார்கள். போன மாதந்தான் ஜோதீஸ்வரி அக்காவும், புருசனும் கொழும்புக்கு வந்து நின்று ரெலிபோனில் சுயசரிதை கூறிவிட்டு பணம் அனுப்பும்படி கட்டளை இட்டனர். ரெலிபோனில் கதைப்பது கூட அங்கேயிருந்து எடுக்க மாட்டார்கள்; கொழும்பில் ஒரு லொட்ஜ்ஜில் தங்கி நின்று தாம் நிற்கும் தொலைபேசி இலக்கத்தை ஒரு நிமிடத்திற்குள் அறிவித்து விடுவார்கள். அதன்பின் இங்கிருந்து தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்.

பிள்ளைக்குப் பிறந்த நாள் கொண்டாடியதில் இருந்து பிள்ளை மாமா என்று அடிக்கடி சொல்வான், பாடுவான், ஹெலிகொப்டரைக் கண்டால் பொடியள் மாதிரி விழுந்து கிடந்து சுடுகிற மாதிரிச் செய்வான் என்பது உட்பட தாங்கள் எப்படிக் கொழும்புக்கு வந்து சேர்ந்தனர் என்ற மர்மக் கதைகள் இணைக் கதையாக இருக்க, தமது தேவைகளுக்கு இப்போ எவ்வளவு பணம் (தற்காலிகமாக) தேவை என்பது வரை

ஒருபாடல்..

கரைதனி லாடும் இலைகளினோரம்
தென்றலும் மெல்ல இசைபாடும்
கரைதனில் மேவும் அலைகளினீரம்
கவிதைகள் கீறும் மணலோரம்

மலைமுக டோரம் கருமுகில் மேவும்
பாதையி னோரம் பனி தூவும்
மலரிதழ் மேலே தேனிகளூரும்
மணங்கமழ் பூவும் தேன் தூவும்

ஒரு மனு மனமந்தக் கரைதனிலே
தனிமையிற் துயருறும் நிலையினிலே
இயற்கையின் வதனமும் சுடுகிறதே
இருப்பதும் கமையெனக் கனக்கிறதே.

இருவிழி கரைதனில் நீர்க்கோடு
தூசெனக் காற்றினில் மனக்கோடு
கோடுகள் சேர்ந்தொரு கோலமென
காலத்தில் வந்துகை சேராதோ?

தமயந்தி.

தொலைபேசியிலேயே சுவை குன்றாமல் பேசி முடிப்பார்கள். தொலைபேசிக்கு நிறைய காசு செலவாகுமே என்ற கரிசனை இம்மியளவும் இருக்காது அவர்களிடம்.

அண்மைக் காலங்களாக நான்கு சகோதரிகளும் ஒருவர் மாறி ஒருவர் கொழும்பிற்கு வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

இப்போ புதிதாய் எல்லோருக்கும்

முத்தவளான தவமணி அக்காவிடமிருந்து கடிதம். அதற்குள் ஏதாவது பெரிய வெடிபோல விடயம் இருக்கும் என்பது கருணாகரனுக்கு நன்கு தெரியும்.

குளித்து முடித்து, உடைமாற்றி, நேற்றைய கறியையும் சோற்றையும் ஒன்றாகப் பிரட்டி சூடாக்கி சாப்பிட்டு முடித்தபின், மேசையில் கிடந்த தவமணி அக்காவின் கடிதத்தை எடுத்துப் பிரித்தான். வழமையான பல்லவிகளுடன் இப்போ உடனே செய்ய வேண்டிய காரியம் இலங்கைக் காசு அம்பதாயிரம் ரூபாய் மட்டும் அனுப்பி வைத்தால் போதுமா.

தவமணி அக்காவின் கணவர் வெளிநாட்டிற்குப் போகப் போகிறாராம். நம்பிக்கையான ஏஜென்சி கிடைத்திருக்கிறதாம். காசுக்குப் பயப்படத் தேவையிலையாம். இடையில் ஆள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டால் காசை முழுவதும் திருப்பி தருவார்களாம் என்று விபரமாக தவமணி அக்கா எழுதியிருந்தாள்.

எங்கேயாவது கற்கவரில் தலையை அடித்துக் கொண்டு சாகவேண்டும் போல் இருந்தது அவனுக்கு. "ஏஜென்சி நம்பிக்கையானதாக இருக்கலாம், கொடுக்கும் பணத்திற்கு மோசம் வராமல் இருக்கலாம் ஆனால் பணத்திற்கு எங்கே போவது?" என்ற கேள்வியில் வெந்து கொண்டிருந்தவன் தவமணி அக்காவின் கடிதத்தில் ஓர் மூலையில், அவள் தனது கையெழுத்திற்கு கீழ் சிறியதாய் பெட்டிச் செய்திபோல் ஏதோ கிறுக்கியிருந்தாள்.

ஒருதடவை, இருதடவை.. மீண்டும் மீண்டும் பலதடவைகள் அதனைப் படித்தான். தனது கண்களில், அதன் பார்வையில் ஓர் நம்பிக்கையினம். திரும்பத் திரும்பப் படித்தான். விழிகள் கசிந்து கண்ணீர் உருவாகி துளிகள் உதிர்த்தன. கடிதத்திலுள்ள எழுத்துக்கள் திரையிட்ட

மறைந்தது போல் அவனது பார்வையிலிருந்து மறைந்தன. "சிவகாமி போன கிழமை மருந்து குடிச்ச செத்துப் போட்டாள் புருசனோட ஏதோ பிரச்சனையாம் அவள் உனக்குச் செய்த துரோகத்திற்கு கடவுள் நல்ல தண்டனை குடுத்திட்டார்" "அய்யோ... என்ற சிவகா...மி" அன்னையும் மீறி அவனது உதடுகள் குளறின. அவனது குளறலின் உரத்த குரல் அந்த வீட்டையே அதிர வைத்தது.

"நான் நேசிச்ச என்ற சிவகாமி செத்துப் போனாள்"

என்ன மட்டுமே நேசிச்ச என்ற சிவகாமி என்ன விட்டிட்டுப் போட்டாள். என்ற சிவகாமி எனக்குத் துரோகம் செய்யேல்ல. நான்தான் அவளுக்குத் துரோகம் செய்து போட்டேன்.

என்ற சகோதரங்கள். இந்த நாயளால் என்ற சிவகாமி என்ன விட்டுப் போனவள்.

சகோதரங்களை கரை சேர்க்க வேணும், கடன் தீர்க்க வேணும், கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளச் சொல்லியே இவ்வளவு காலத்தையும் நான் தள்ளிப் போட்ட தாலதானே சிவகாமிய வேற இடத்தில கட்டிக் குடுத்தவங்கள். எனக்காக அவள் எவ்வளவு காலம் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தவள். தன் வீட்டுக்காரர் தன்ன இருக்க விடுகினமில்ல வேற இடத்தில கலியாணம் பேசுகினம், நீங்க என்ன சொல்லுறியனோ அத நான் கேக்கிறன் எண்டு பொறுப்ப என்னட்ட தானே விட்டவள். வீட்டுக்காரர் பேசி சம்பந்தம் செய்யிறது நல்லம்; என்னப் பார்த்துக் கொண்டிராத எண்டு அவளுக்கு நான்தானே எழுதினனான். அப்படியிருந்தும் அவள் திரும்ப திரும்ப என்னட்ட எழுதிக் கேட்டவள்தானே. நான்

பாவி. நான்தான் அவளக் கொண்டு போட்டன். எல்லாம் என்னோட கூடப் பிறந்த நாயளாலதானே. தங்கட தகுதிக்கு மீறின ஆடம்பரங்களுக்காக என்னப் பலிக்கிடாயாக்கிப் போட்டாளவே. இப்ப அவளுக்கு கடவுள் தண்டனை குடுத்துப் போட்டார் என்று சந்தோசப் படுகுதுகள். நான் இங்க வந்த பிறகு உவளவேக்கு என்ற சிவகாமி வீட்டு வேலையள எல்லாம் மாடு மாதிரி செய்து குடுத்தானே அந்த நன்றி கூட இல்லாமல் இப்பிடிக்கதைக்குதுகளை. .என்ற சிவகாமி என்ன மனிச்சகக் கொள்ளம்மா..” அவன்து ஆத்மா ஒப்பாரி வைத்துப் புலம்பி அழுதது. சிவகாமியை நோக்கி மண்டியிட்டு அழுதது.

அவளின் பாதங்களில் சாஸ்டாங்கமாக விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கதறியது.

சிவகாமி இப்போதுதானே செத்தாள். ஆனால் அவளது ஆத்மா எப்போதோ சாகடிக்கப்பட்டு விட்டது. அவளை நோக்கி இன்றொரு ஆத்மா இங்கே செத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கருணாகரன் தனது மணிப்பேசிலிருந்த சிவகாமியின் படத்தைப் பார்த்து தேம்பித் தேம்பி அழுதான்.

“ஏ சமூகமே இன்னும் எத்தனை ஆத்மாக்களை கொல்லப் போகிறாய்?” என்று கேட்பது போல் கருணாகரனின் கையிலிருந்த படத்தில் சிவகாமி.

நன்றி : ‘சுமைகள்’, நோர்வே.

SUMAIHAL, Almennings gt. 1,
4013 Stavanger, Norway.

சினிமாவுக்குப் போகிறவர்களைப் பற்றி லூயி புனாவல்

ஒரு சினிமா காட்சிக்கு போய்விட்டுத் திரும்பி வருகிறவர்களைப் பாருங்கள். முகம் தொங்கிப்போய் பிணங்களைப் போல வெளியே வருகிறார்கள். ஆனால் நாடக மேடைக்குப் போகிறவர்களோ, விளையாட்டரங்கிற்குச் செல்லுகிறவர்களோ வித்தியாசமானவர்கள். அவர்கள் பேசுகிறார்கள் விவாதிக்கிறார்கள் — உணர்ச்சி உந்தலுக்கு ஆளாகிறார்கள். சினிமாவுக்குப் போகிறவர்கள் வேறு வேலை எதுவும் இல்லாமல் இரண்டுமணி நேர காலத்தை கொல்வதற்காகவே போகிறார்கள். அல்லது காதலியுடன் கொஞ்சப் போகிறார்கள். நான் சினிமாவுக்குப் போவதில்லை. சினிமாவிலிருந்து வெளியே வருபவர்களைப் வேடிக்கை பார்க்கப் போவேன். எப்போதும் அவர்கள் மயான அமைதியுடனே வருகிறார்கள். இந்த காலத்தில் வெளிவரும் படங்களில் 80 சதவிகிதம் எடுத்திருக்கவே கூடாது என்பதே உண்மை ஒரு சில படங்களே முக்கியமானதாகவும் சுவாரசியமாகவும் இருக்கிறது.

— 1967-ல் நடந்த ஒரு உரையாடலில்.

லூயி புனாவல் 1900ல் பிறந்தவர். உலகப் பிரசித்தி பெற்ற பிரெஞ்சு நாட்டுத் திரைப்பட நெறியாளர். அவரைப் பற்றிய விரிவான கட்டுரையொன்றை ‘சுபமங்களா’ ஏப்ரல் இதழ் பிரசுரித்திருந்தது.

சிட்னிக் கடிதம்

சிட்னிக்குருவி

26.07.92 ஞாயிறு ETA வழங்கிய எழுச்சி விழா இரு விசயங்களில் சிட்னிக்கு முன்னுதாரணமாயிற்று. அனாமதேய தொலைபேசிக் குண்டு முதல்முறையாக சிடினி தமிழர்கள் மத்தியில் வெடித்துள்ளது. பார்வையாளர்கள் 20 நிமிடங்களுக்கு மண்டபத்துக்கு வெளியே நிற்குமாறு பொலிசாரால் பணிக்கப்பட்டார்கள். இடைவேளையோடு சேர்ந்து வந்ததால் நிகழ்ச்சி நிரலை இது அதிகம் பாதித்து விடவில்லை. எப்படியோ சென்றவிடமெல்லாம் இவ்வாறு தமிழர்கள் சிறப்பாக இருந்தால் சரிதான். இதை செய்தவர்கள் ETA தலைமையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று

தொண்டர்களும், தொண்டர்கள் என்று தலைவர்களும் சந்தேகம் கொள்வது தமிழர்கள் பெருமைப்படக் கூடிய இன்னொரு விசயம். தாயகத்தைப் போலவே இங்கும் அவர்கள் ஐக்கியம் வாழட்டும், வளரட்டும். அடுத்து என்ன நடக்கும் என்று தமிழர்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

ETA நடாத்திய தமிழர்களின் கலைவிழா ஒன்று சிட்னியில் முழுக்க முழுக்க தமிழிலேயே நடந்ததும் அன்றுதான். நிகழ்ச்சிகளின் தரமும் அவற்றைத் தொய்வின்றி நடத்திய விதமும் முன்னுதாரணமான இன்னொரு அம்சம் என்றும் சொல்லலாம். பல நிகழ்ச்சிகள் மீண்டும் மேடையேற்றப்பட்டவை என்பதால் இது சாத்தியமாகி இருக்கலாம். பெரும்பாலும் எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் இசையோடு இணைந்து இருந்ததால் கண்ணோடு காதுக்கும் இனிமை சேர்த்தன.

இருந்தாலும் சில பெருமல்கள். தாய்நாட்டு அவலங்களை மறந்து இங்கு வீடு வாங்குவதையும், கார் ஓடுவதையும் கிண்டல் செய்வதாக ஒரு பாட்டு 'வாயில் வந்தவை' நிகழ்ச்சியில் ஒலித்தது. 'தாங்கள் மட்டும் தான் இரண்டு வீடுகளும் கார்களும் வாங்கலாம், அகதிகளாக வந்த நாங்கள் வாங்கினால் பொறுக்காதோ' என்று சிலர் குறைப் பட்டார்கள். 'நாங்கள்தான் அகதிகளுக்கும் போராட்டத்திற்கும் நிதிகள் கொடுக்கிறோம். ஆனால் ஒன்றுமே செய்யாத இவர்கள் மேடையில் ஏறி எங்களைக் கிண்டல் பண்ணலாமா?'

இவற்றிற்கு இதைத் தயாரித்து எழுதியவர்கள்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். தூரதிஸ்டவசமாக அவர்கள் இங்கில்லை. இந்த நிகழ்ச்சி வண்டனிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. இதை ஏன் மேடையில் சொல்லவில்லை? ஆக்கியவர்களின் பெயரை அறிவிக்காமல் நிகழ்ச்சியை நடாத்துதல் தவறாகமாட்டாதா?.

மதுவாய் சிங்க வர்க்கை

எஸ்.பி.பா.

- முன்னீடு -

'உலகம் உருண்டை என்றால், மேற்கு நோக்கிப் பயணமாகியும் கிழக்கை அடையலாம்' என்கிற யுக்தியைச் செயலாக்க முனைந்தான் கொலம்பஸ். அவன் செயல் புதியதொரு ஞானப்பிரகாசத்துக்கு வழிகோலிற்று. சிங்களர் எவ்வாறு தங்கள் வரலாற்றை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுவதினால், ஈழத் தமிழர் தமது ஆதி வரலாற்றை அறிதல் சாத்தியம் என்பது என் நம்பிக்கை. இது வெள்ளெழுத்துப் பார்வைக்குப் பைத்தியக்காரத்தனமாகத் தோற்றும். நிந்தனையை ஏற்றலும் அறிவு யாத்திரிகர்களுடைய சன்மானமாக அமையலாம் என்பது அமைதி.

தமிழர் வரலாறு கூறும் நூல்கள் இல்லையா? இருக்கு! இவை தென்தமிழ் நாட்டை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் தளம் அது. சங்கம் வைத்துத் தமிழாய்த்ததாகப் பிணாத்துபவர்களுக்கே, தமது வரலாற்றினை எழுதி வைத்தல் வேண்டும் என்கிற அறிவு உதைப்பு முகை வைக்காத காலத்தில், ஈழத் தமிழர் தமது தனித்துவ வரலாற்றினை எழுதியிருத்தல் வேண்டும் என்பது அறியாய எதிர்பார்ப்பு. இன்னும் ஒன்று. மொழி - கலாசாரம் - மதம் சம்பந்தப்பட்ட வரலாறு தமிழ் நாட்டுடன் பின்னிக் குழம்பிக் கிடக்கு. ஆனால் மண்ணின் வரலாறு பிறிது பிறிதாகவே அமைந்தது.

பத்தாம் நூற்றாண்டில், புலிக்கொடியின் கர்ஜனையுடன் சோழர் பேரரசாக எழுச்சி பெற்ற பொழுது, சோழர் மாகாணமாக இலங்கை அடி பணிந்தது. கோநகர் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. சூளவம்சத்தின் காவியத் தலைவன் தோன்றினான். மெதுவாகத் தென்மேற்குப் புலப்பெயர்ச்சி தொடர்ந்தது. அனூராதபுரத்திலும் பொலநறுவவிலும் காடுகள் மண்டின. இலங்கைத் தீவிலே, விஸ்தீரணத்திலே குறுகிய தனி இராஜ்யங்கள் பல தோன்றின. அவற்றுள் தமிழ் பயின்ற யாழ்ப்பாண இராஜ்யமும் ஒன்று. இருப்பினும், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, மட்டக்களப்பு மாண்மியம் என்று ஜாதிப் பெருமைகளும், குடிச்சிறப்புகளும் எழுதி வைக்கத்தான் தமிழருக்கு மனசு வந்தது. எத்தகைய கோணல் பார்வை; எத்தகைய பரிதாபம்!

வரலாறு எழுதும் விஷயத்தில் சிங்களர் பாக்கியசாலிகள். அன்றிலிருந்து இன்று வரை சிங்களர் இலங்கையில் வாழும் ஏனைய இனங்கள் குறித்து என்றும் மாறாத ஒரு கொள்கையைத்தான் கடைப்பிடித்தார்களென ஆச்சரியப்படவுந் தோன்றுகின்றது. இதன் தோற்றுவாயும் உற்றுக் கண்ணும் பௌத்த மடாலயங்கள். சிங்களர் பௌத்தர்களே; பௌத்தர்கள் சிங்களரே என்கிற ஆதி வரலாற்றுப் புரட்டும் இங்கேயே நிகழ்ந்தது. இதன் பிற்கால வளர்ச்சியே 'பௌத்தசிங்களய' என்கிற பதப்பிரயோகம். பௌத்த மதம் சிங்கள மக்களை ஒன்று திரட்டும் அதி சக்தியாய் பயன்படுத்தப்பட்டது; பயன்படுகின்றது. ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தில் நிலை கொண்ட சைவ சித்தாந்தம் தமிழரை ஜாதி அடிப்படையிலே பிரித்து வைக்கவே உதவியது. 'சுதந்திர தமிழீழத்தை முன்மொழிந்தவர்' என்று சிறப்பிக்கப்படும் அடங்காதத் தமிழன் சுந்தரலிங்கம் மாவிட்டபுரத்திலே நடத்திய 'சுத்துக்கள்' இந்த மனோவியாதியின் ஒரு வடிவமே! பௌத்தத்தின் அதி வைரி இந்துமதம் என்று சிங்களர் நம்புகிறார்கள். இந்துமதம் சமன் தமிழர் என்கிற மயக்கமும் அவர்களுக்கு உண்டு.

இதற்கான வரலாற்றுப் பின்னணியை விளங்கிக் கொண்டாற்றான், சிங்களர் துதிபாடும் தமிழ் விரோதக் கொள்கையின் சாகசங்களையும், அவர்கள் எழுதி வைத்துள்ள சிங்களர் கதையின் பின்னணியில், நிந்தனை செய்வதற்கேனும் சொல்லப்பட்ட ஈழத்தமிழர்தம் ஆதி வரலாற்றின் அம்சங்களையும் நாம் இனங்காணலாம். 'குழாயடிச் சண்டை'யில் ஊத்தைச் சமாசாரங்கள் அலசப்படும். 'பா'வம் விரசமென்பதினால், பொருள் பொய்யாகிவிடுமா? சேதநையிலே சொல்லக் கூச்சப்படும் உண்மைகள் விரசத்திலே சிந்தப்படுதலும் உண்டு. கல்வி அதுபவித்தோர் ஒப்புவர். பரவசமும் விரசஞ் சார்ந்ததே. மகாவம்ச, புத்த மடாலயங்களிலே, பௌத்தர்களுடைய பக்திப் பரவசத்திற்குத் தமிழர்கள் 'குழாயடி' வார்த்தைகளிலே நிந்திக்கப்படுதல் பக்திக்கான உத்தி போலும்.

பௌத்தம், கௌதம புத்தரால், 2500 ஆண்டுகளுக்கும் முன்னால் நிறுவப்பட்டது. உலக மத போதகர்களைச் சுற்றிலும், பின்னால் எழுந்த பக்தர்கள், பிரிதி மீதுர, அதிசயம் மிக்க ஜாலவித்தைகள் சாதித்ததாகவும் புனைகதைகளைச் சோடித்துவிட்டார்கள். இத்தகு

விதந்தேத்துதலுக்கு புத்தரும் விதிவிலக்கல்லர். இதனால், புத்தரின் சாதனைகள் தரம் தாழ்ந்துவிடவும் இல்லை. புத்தர் தமது காலத்திலே நிலவிய சீணித்த சமுதாய அமைப்புக்கு எதிராகப் புரட்சி சாதித்த புத்திஜீவி. பிராமண மதத்தின் சனாதன வழிகளையும், வர்ணாசிரம பேதங்களையும், அர்த்தமற்ற ஆசாரங்களையும், இவற்றைத் துணைப்பற்றி நிகழ்ந்த பிராமணச் சுரண்டலையும் தகர்க்கப் புறப்பட்டார். மூப்பு, பிணி, சாக்காடு ஆகிய அவலங்களினால் மனித குலம் அவதிப்படுவதைக் கண்டார். கவலையுற்றார். இந்தக் கவலை மனித நேயத்தின் ஒரு ஸ்திதியே. அரசு போகத்தைத் துறந்தார். துறவறம் என்பது இகலோக வசதிகளை மனசார மறுத்தல் என்று வாழ்ந்து காட்டினார். ஈசுவரவாதம் என்பது பிராமணர்களை கடவுளின் தரர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளாதலே என்றால், நிரீச்வரவாதம் சீலமானது எனவும் நினைத்தார். பலப்பல உசாவுதல்கள், உலைச்சல்கள், உத்தரிப்புகள், பரிசோதனைகள் ஆகியவற்றை எதிர் கொண்டார். ஆத்மா பரமாத்மத்திற் கலத்தல்தான் விழுக்கியா? சித்த பரிசுத்த நிலையே நிப்பாண நிலையென அநுபவித்தார். இந்த அநுபவத்தை தமது ஞானமாக வெளிப்படுத்தினார்.

பிறப்பால் ஒருவன் பிராமணனாக உயர்வதுமில்லை, சண்டாளனாகத் தாழ்வதுமில்லை என நம்பினார். மதபோதகர்கள் பிராமணரல்லாதோர் மாட்டும் தோன்றலாம் என்பதற்குத் தானே சாட்சியானார். மக்களை அறியாமையிலே உழலவிட்டு, அவர்களைச் சுரண்டும் பிராமணியத்துக்கு மாறாக, மக்களைச் சீல வழிகளிலே நடாத்தி, அவர்களுடைய தயவிலும் தயாளத்திலும் வாழும் துறவிகளை - பிக்குகளை - கொண்ட சங்கத்தின் மூலம் தமது மதத்தினைப் பரப்ப விழைந்தார். எட்டுவழிகள், பஞ்ச சீலம், தர்ம சக்கரம் ஆகியவற்றையும் போதித்தார். வாழ்க்கையின் சகல மட்டங்களிலும் ஓர் எளிமையைக் கொண்டுவந்தார். தேவ பாஷை என்று பிராமணர்களாலே உரிமை கொண்டாடப்பட்ட சமஸ்கிருதத்தின் மேலாணையை நிராகரித்தார். அக்காலத்தில் மக்கள் மொழியாக மகத நாட்டிலே தலை தூக்கிய பாலி மொழியைத் தமது கருவியாக ஏற்றார். இவை அனைத்தும் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க இயலாத அறிவுப் புரட்சி! இந்த அறிவுப் புரட்சியில் தமிழரும் மயங்கினார். கலிங்கமும் சோழமும் வென்று, அகண்ட தமிழரசு நிறுவிய பல்லவர்களுடைய கோ நகரான காஞ்சி தட்சண பௌத்த பல்கலைக்கழகத்தின் வளாகமாகவும் திகழ்ந்தது.

பௌத்தர் செய்த இலக்கியமும் இலக்கணமும் தமிழை அணி செய்தன. புரட்சியும் - எதிர்ப் புரட்சியும் சக்கரசு சுழற்சியின் மேடு பள்ளங்கள். பௌத்தத்தின் சாறினை உண்டும் வைதீக மதங்கள் 'மரக்கறி'க் கோலம் காட்டலாயின. தமிழர் மத்தியில் அப்பர் - சம்பந்தர் - பரஞ்சோதி முனிவர் ஆகியோர் மேற்கொண்ட திருப்பணிகளினாலும் வைதீகம் ஓங்கவும், பௌத்தம் வீழவும் வழிகள் சமைத்தன. இந்த வீழ்ச்சி சிங்களத்தைப் பாதித்தல் கூடாது என்பதிலே சிங்கள பிக்குகள் சிரத்தை உண்டறியது இயல்பே. பல்லவ மன்னரின் பராக்கிரமத்திலும் தயாளத்திலும் அரசு உரிமையை நிலைநாட்டிய காசியப்பவின் அண்ணன்

காலத்திலும் வாழ்ந்த மகாநாமதான் மகாவம்ச ஆசிரியர். தமிழரது செல்வாக்கு மொழி - இலக்கியம் - கலை ஆகிய துறைகளிலே ஆதிக்கம் செலுத்திய காலம் அது! இவை அனைத்துக்கும் எதிரான ஆக்ரோஷமே 'தூய சிங்களத்துவம்' என்கிற கோட்பாடு. இதனை ஆகப்பிந்தியது நான்காம் நூற்றாண்டிலிருந்து, 'தீபவம்ச' தொகுக்கப்பட்டதிலிருந்து, பௌத்த மடங்களும் அதன் ஆதிமும் கடைப்பிடிக்கலாயின என்பது தெளிவு. தமிழ்த் துவேஷத்திற்கு மகாவம்ச ஓர் இலக்கிய உருவமும் சாதித்தது.

பிறதொன்றும் நமது சிந்தைக்கு உரியது. காலப்போக்கிலே, எல்லா மதங்களிலும் விளக்கங்கள் சம்பந்தமான பிரிவினைகளும் மதஹபுகளும் தோன்றின. இது புத்தத்திற்கும் நிகழ்ந்தது. கருணாமூர்த்தியான புத்தர் அஹிம்ஸை - தர்மம் - சீலம் என்பவற்றைத் தமது போதனைகளின் பரம்பலிக்கான வழிகளாய் நியமித்தார். சிங்களர் மத்தியிலே பரம்பிய பௌத்தம் பிறிதொரு கோலம் புனைந்து, பிறிதொரு கிளையாயிற்று. அஹிம்ஸை வழுவியது. இனப்படுகொலை சீலமாயிற்று. அரசு பதவி துறந்த ததாகரின் சிங்களச் சீடர்கள், அரசியல் ஆதிக்கத்தின் தரகர்களானார்கள். அறம் புறமாகியிற்று. பௌத்த மடாலயங்களின் ஆதிக்கம் இறுகியது. அவை சிங்களருடைய கல்விக்கூடங்களாகவும், கலாசார கேந்திரங்களாகவும், சனசமூக நிலையங்களாகவும் செயற்பட்டும் செல்வாக்கினைத் தக்க வைத்துக் கொண்டன. இந்த ஊழியத்திற்குப் பாலி நூல்கள் கருவியாயின. இவற்றுள் மகாவம்சமும் முக்கியத்துவம் பெறலாயிற்று. இலங்கை வரலாற்றினைச் சிங்களர் வரலாறு எனச் சாதிப்பதற்கு எழுதப்பட்ட இதிகாசம் மகாவம்ச. அதற்கு முன்னர் 'தீபவம்ச' வழங்கியது. அஃது இலக்கியக் கலையழகில் குன்றியது. தீபவம்ச பரிமாறும் சங்கதிகளைத் தாராளமாகக் கையாண்டு, இலக்கிய நாகரீகமாக அக்காலத்தில் பயிலப்பட்ட இதிகாச அம்சங்களைப் பெய்து, பாலி மொழியின் காத்திரமான இலக்கியமாகவும் மகாவம்ச இலங்கையில் இயற்றப்பட்டது. அது பிற்காலத்தில், ஆதர்சமாகவும் முதலாவாகவும் பயிலப்படுவதற்கு அதன் இலக்கிய வெற்றியும் துணை நின்றது.

இன்றும் 'மகாவம்ச'தான் சிங்கள ஆதிக்க வெறியின் அத்திவாரமாகவும், மூல ஆதாரமாகவும் அரசியல்வாதிகளினாலும், அவர்களை வழி நடத்துவதாக நடத்துக் கொள்ளும் புத்த பிக்குகளாலும், சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. இலங்கையின் ஆதி வரலாற்றை அறிவதற்கு, தமிழிலோ அன்றேல் வேறு மொழியிலோ, ஒரு தனி நூல் கிடைத்திலது. இந்நிலையில், இலங்கையின் ஆதி வரலாற்றை அறிவதற்கு, மகாவம்ச நூலமாகவும், அரிதான இடங்களில் புகடமாகவும் கக்கும் தமிழின விரோத பிரசாரங்களுக்கு அப்பாலும், மகாவம்சத்தை அறிதல் அவசியம். இதன் ஊடாக, சிங்களருடைய அரசியல் மேலாணை நோக்கிய முனைப்புகளை அறிவதுடன், இலங்கையின் ஆதி வரலாற்றின் சில சாங்கங்களைத் தரிசித்தலும் சாலும். சிங்களருடைய தமிழ் விரோத மனப்பான்மையின் வரலாறு, ஈழத் தமிழருடைய வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. மகாவம்சத்தை சுத்த சுயம்புவான தமிழர்

நிந்தனை நூல் என மருண்டு, அதனைப் பயிலாது விடுதல் அறிவுச் சேராமாகும். அத்துடன், தமிழினத்தின் பண்டைய உரிமை கோரலுக்கான ஒரு சாஸனம் பற்றிய ஞானத்தைப் புறக்கணித்தலும் ஆகும். மேலும், சிங்களருடைய உரிமை பாராட்டுதல்கள் எவ்வளவு கொச்சையானவை என்பதைத் தெளிவதற்கும், அந்தக் கொச்சைகளைத் துணைப்பற்றித்தான் பிக்குகளும் அரசியர்காரரும் பரம சிங்களரைத் தமிழருக்கு எதிரான இனவாதிகளாகத் திசை திருப்புவதற்கு எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அறிவதற்கும் மகாவம்ச ஞானம் துணை நிற்கும்.

தற்கால சிங்கள இனமும் சிங்கள மொழியும் நிலைபெறுவதற்கு முன்னர், பாலி மொழியிலே சொல்லப்பட்ட ஆதி சிங்களர் கதையே 'மகாவம்ச'. இதன் முதலாவது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு ரேணர் (TURNOUR) என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த மொழிபெயர்ப்பு 1837ம் ஆண்டில் பிரசுரமாயிற்று. முதலியார் எஸ்.ஸி.விஜயசின்ஹ 'சூளவம்ச' (மகாவம்சத்திற்குப் பிந்திய சிங்களவர் வரலாறு கூறும் நூல்) பகுதியையும் இணைத்து 'மகாவம்ச'வை முழுமைப்படுத்தி 1889 இல் வெளியிட்ட பொழுது, ரேணரின் மொழிபெயர்ப்பினைச் செப்பமானதல்ல என்றும், அதற்குத் திருத்திய புதிய மொழிபெயர்ப்பு ஒன்றினை வெளிக்கொண்டுவரும் முயற்சிகளை இலங்கை அரசு மேற்கொண்டது. இதன் பேறாக, இத்தோ - ஜேர்மானிய தத்துவத்துறைப் பேராசிரியரும் பாலிமொழி வல்லுநருமான டாக்டர் வில்லிஹம் கேய்கர் (WILHELM GIGER) 'மகாவம்ச'வை மொழிபெயர்த்து, இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் (திருமதி) போட் (Mrs. BODE) என்பவரின் துணையுடன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினைச் செப்பமிட்டார். இலங்கை அரசாங்கத்தின் போஷகத்தின் கீழ், பாலி நூற் கழக (Pali Text Society) சார்பாக, 1912ஆம் ஆண்டில், இந்த மொழிபெயர்ப்பு வெளியிடப்பட்டது. இதுவே இன்றளவும் உத்தியோக ரீதியான 'மகாவம்ச'வாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சிங்களர் கதையை இத்தால் எழுதுவதற்கு இந்த மொழிபெயர்ப்பே ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

1956ஆம் 1958ஆம் ஆண்டுகளிலே நடைபெற்ற இனக்கலவரங்களுக்கு நான் ஒரு வாழும் சாட்சி. சிங்களர் மனோபாவத்தினை இனங்காணுவதற்கு 'மகாவம்ச' துணை நின்றது. அறுபதுகளிலே அதனைத் தமிழ்ப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டேன். பாலிமொழி வல்லுநரும் என் நண்பருமான குலசிங்கா என் முயற்சியில் பெரிதும் உதவினார். பிரசுரத்திற்கு ஏற்ற கையெழுத்துப் பிரதியாக அது என்னிடம் இருந்தது. 1978ஆம் ஆண்டின் கிழக்குக்கரைச் சூறாவளியிலே நான் இழந்த அரிய சொத்துக்களுள் இந்தத் தமிழும் அடங்கும். எனவே 'மரபு' மூலம் பிரசித்தமாகும் 'சிங்களர் கதையில', என் நினைவில் நிற்கும் குறிப்புகளே பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை அறிவுச் சத்தியத்தின் பெயரால் இங்கு பிரசித்தப்படுத்துகின்றேன்.

மகாவம்சத்தின் முதலாவது அத்தியாயம் ததாதகராகிய புத்தர் இலங்கைக்கு மேற்கொண்ட மூன்று விஜயங்களைக் கூறுகின்றது. இரண்டாவது அத்தியாயம் புத்தபகவான் பிறந்த 'மகாசம்மத' இனத்தின் வரலாறு கூறும். மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம் அத்தியாயங்கள் முறையே முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் பௌத்த சங்கங்களுடைய வரலாறு கூறுகின்றன. ஆறாம் அத்தியாயம் 'விஜயவின் வருகை' என்பதாகும். இதுதான் சிங்களர் இனம் தோன்றிப் பரம்பிய வரலாற்றின் தோற்றுவாயாக அமைகின்றது. எனவே 'சிங்களர் கதையே' 'மகாவம்ச' ஆறாம் அத்தியாயத்திலிருந்து துவங்குவதுதான் பொருந்தும். இருப்பினும், 'விஜய' இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னரும் இலங்கையில் நாகரீகமான மக்கள் கூட்டத்தினர் வாழ்ந்தார்கள் என்கிற செய்திகளை முதல் அத்தியாயம் கூறுகிறது. முதல் அத்தியாயத்தின் தர்க்கரீதியான தொடராக ஆறாம் அத்தியாயம் அமைகின்றது. இடையில் வரும் நான்கு அத்தியாயங்களும் இடைச் செருகல் போன்று, இலங்கைத் தீவின் நிகழ்வுகளுக்குப் புறம்பான வர்த்தமானத்தைச் செய்கின்றன. எனவே அவற்றை சிங்களர் கதையிலிருந்து தவிர்த்தல் வசதியானது. இந்த வசதி பயிலப்படுகின்றது.

சித்தார்த்த கௌதம புத்தர் சீவந்தராய் இருந்த காலத்தில், இமாலயத்தின் தட்சணத்திலிருந்த மகதநாட்டின் சில பகுதிகளிலே, அவருடைய போதனைகள் பயிலப்பட்டது. பிராமண மதத்தை நிராகரித்த சாத்வீக எதிர்ப்பாளர்களாக பௌத்தர்கள் வாழ்ந்தார்கள். அவர் தமது மதப் பிரசாரங்களின் நிமித்தம் வேறுநாடுகள் எதற்கும் விஜயத்தை மேற்கொள்ளவில்லை என்பதுதான் வரலாற்று உண்மை. ஆனால், பௌத்த மதம் நின்று நிலவுவதற்கு ஏற்ற புண்ணிய பூமியாக இலங்கை மண்ணை தேர்ந்தெடுத்தார் என்கிற விநோத மாய்மாவத்தினைச் சிங்களர் மத்தியிலே வேருன்றுவதற்காக, புத்த பகவான் இலங்கைக்கு மூன்று முறை வருகை தரவு செய்தார் என்கிற வர்த்தமானத்தை இட்டுக்கட்டினார்கள். இந்தச் சோடிப்பிலே, இலங்கையைத் தனியே தூய 'பௌத்த சிங்களய' மண்ணாகப் பிரகடனப்படுத்தும் அவதியிலே, சிங்களர் குடியேறுவதற்கு முன்னர் இலங்கையில் செழித்த மக்கள் குடியிருப்புக்கள் பற்றிய செய்திகளும் சொல்லப்பட்டுவிட்டன. இது குழாயடிச் சண்டையிலே சிந்தப்படும் வாய்மை நிகர்த்தது! எனவே, சிங்களர் கதையின் பீடிகையாகவும், இலங்கைக் கதையின் முதல் அத்தியாயமாகவும் 'ததாகரின் தரிசனம்' என்ற முதல் அத்தியாயத்தினைக் கொள்ளுதல் பொருந்தும். அது தக்கதும்.

'சிங்களர் கதை' இனித்தொடரும். சிங்களக் கதையை விவரிக்கையில், இடையிடையே, அவசியம் கருதி, ஈழத் தமிழருடைய உரிமை பாராட்டுவதின் நியாயம் கருதி, சில விளக்கக் குறிப்புக்களைச் சேர்த்துள்ளேன். [இவை இவ்வாறு அடைப்புக் குறிகளுக்கிடையில் இடம்பெறுகின்றன.] இவை தவிர்த்த ஏனையவற்றை 'மகாவம்ச' என்னும் சிங்களர் கதையின் தமிழாக்கம் எனக் கொள்ளினும் பொருந்தும். இனி, 'மரபு' இதழ் தோறும் 'சிங்களர் கதை'யிலே சந்திப்போமாக. வணக்கம்.

Dealers in:

- * Cigarettes & Cold Drinks
- * Leather Garments
- * Asian Food, Frozen Food
- * Temple Pooja things
- * Video, Audio & CD Distributors

SHAN IMPORTS & EXPORTS

445 B - 447 South Road
Moorabbin, VIC 3189

Phone: 532 2054, Phone / Fax : 553 0184, Mobile : 018 382 231

